

Zimní Vacenovický ZPRAVODAJ

PROSINEC / 2016

Milí spoluobčané,

blíží se konec roku a já využívám našeho Zimního zpravodaje a píši vám pár slov.

Opět je tu předvánoční čas, čas adventní. Pomalu se připravujeme na vánoční svátky. Každý z nás jistě přemýšlí, jak potěší své blízké, co by komu udělalo na Vánoce radost. Děti píší dopisy Ježíškovi a věří, že pod stromečkem najdou alespoň něco z toho, co si přejí.

Ale je to i pro nás kouzelný čas, kdy vzpomínáme na Štědrý večer se svými rodiči a sourozenci, jak jsme ho prožívali a na co všechno jsme se těšili. Krásné vzpomínky.

A tak až budeme zvonit na zvoneček a zvát rodinu k rozsvícení stromečku, až se budeme dívat na betlém a jesličky, kde je položený malý Ježíšek, až budeme zpívat koledy, můžeme, klidně i v duchu, poděkovat za všechno, co jsme ve svém životě mohli prožít, kolik

obdarování jsme za svůj život přijali. Kolik úžasných lidí jsme potkali a kolik takových lidí je stále kolem nás.

Ať jste v roce 2017 co nejvíc s těmi, kteří vás mají rádi. Ať se Vám vyhýbají nemoci, špatné události a smůla a máte naopak alespoň trochu štěstí, splní se Vám vaše přání a uskutečníte všechny své plány.

Přání patří nejen místním, ale i dalším čtenářům našeho zpravodaje. Máme zprávy, že nás čtou i občané okolních vesnic. Ale hlavně se zpravodaj dostane často do rukou bývalým vacenovjákům, těm, kteří zde mají příbuzné či známé, ale i těm, kteří do Vacenovic přijeli jen tak.

Náš zpravodaj snese srovnání s periodiky z celého okolí. Nemusíme se za nic stydět. Máme styl a pěknou grafiku, rovněž po obsahové stránce je náš zpravodaj zajímavý a obšírný. Je to zásluha všech pravidelných i nepravidelných přispěvatelů a autorů. Díky nim máme přehled o dění u nás v obci. Věřím, že i v dalším roce bude ve zpravodaji o čem psát, protože ve Vacenovicích se bude stále něco dít, bude tu živo a příjemně.

Na závěr bych Vám všem ještě jednou ráda popřála klidné prožití vánočních svátků a především mnoho zdraví, sil, lásky, úspěchů a rodinné pohody v roce 2017. Doufám, že bude naše vesnička i v následujícím roce tím šťastným místem pro nás všechny.

Ing. Jana Bačíková, starostka obce

Vánoční čas

Když přichází vánoční čas k nám,
velmi rád na něj vzpomínám,
ten čas jsme měli velmi rádi,
koledy, když zpívali jsme s kamarády.

Ty naše koledy krásné jsou,
i Vám trochu štěstí přinesou
a bolest srdce utiší,
až je lidé zpívat uslyší.

A stromeček rozzářený za okny,
ztichlou ulicí když procházím,
kroky mé mě sem přivedly,
tu krásu vánoc jim závidím.

Když odejde vánoční čas,
něco z něj zůstane v nás.
(autor JB)

Vítání dětí

Vítání dětí

Vítání dětí

Vítání dětí

Končí rok 2016 a je vhodné vzpomenout, čím jsme se po celý rok na obecním úřadě zabývali. Co jsme vybudovali, většinou vidíte sami na vlastní oči. Dokončil se **Hůstík**. Část dědiny, která začala žít vlastním životem díky občanům z okolních domů. Starají se sami o vodní plochu, aby nezarostla, pořádají společná setkání, mají zvolenou tiskovou mluvčí i svého vodníka. Je to hrozně fajn. Je dobře, když jsou v obci složky, které pořádají společné akce, ale když něco vznikne samo spontánně od lidí, je to samozřejmě lepší. O to víc jsem ráda, že revitalizaci vodní plochy Hůstík se nám opět do této části obce vrátilo místo, kde se lidé rádi setkávají a tráví zde společné chvíle.

Do **zahrady mateřské školky** se mi po několika pokusech podařilo získat od Jihomoravského kraje peníze (200 tis.) na automatický závlahový systém. Kdo do naší MŠ chodíte, víte, že máme krásnou zahradu plnou úžasných herních prvků. K dokonalosti chyběl jen zelený trávník. Co přesvědčilo Jihomoravský kraj, po třech pokusech, nevím. Možná naše úpornost, nebo spíš fotky z písečných ploch zahrady, kde se neutěšeně mezi herními prvky honí vítr a zvedá mraky prachu. My to známe, vždyť tu bydlíme, ale pro naše krajské zastupitele to mohlo být překvapení, ta naše Moravská Sahara.

Obecní úřad moc představovat nemusím. Víte, že jsme ho otevřeli několikrát a jsem moc ráda, že jste pokaždé přišli a radovali se z této nové budovy s námi. Doufám, že bude dobře sloužit ještě hodně let. Ještě si dovoluji zde připomenout myšlenku, kterou jsem chtěla jednotlivým kancelářím dát. Mnozí z vás chtějí u našich úřednic vyřídit jednoduché věci, zaplatit poplatky, něco ofotit, dát přání na kabelovku, popřípadě jdete pro nějakou informaci. K tomu má sloužit podatelna v prvních dveřích. Prostor, který je tzv. okýnkem, kde rychle vše vyřídíte a můžete odejít. Další dveře jsou pro účetní a třetí dveře patří k samostatné kanceláři matriky. Zde máte možnost řešit soukromé věci, bez účasti ostatních lidí a úřednic. Doufám, že se tato myšlenka zabydlí a úřad bude sloužit nám všem.

Co plánujeme? Dovolila jsem si použít část nadpisu z pravidelných článků místostarosty. Je toho hodně. Některé věci vzpomínáme skoro v každém zpravodaji a pořad nejsou realizovány. Věřte, že nás to samotné netěší, ale je spousta příčin, proč to tak je. Mnohdy víme, že je možné na vybudování, opravu či nějakou rekonstrukci získat peníze z dotací, 50, 70, 85 a 90 %. Co bychom byli za hospodáři, kdybychom se nepokusili i několikrát po sobě tyto peníze získat. Například: oprava chodníků ve středu obce, pojmenování ulic (i když zde jsem možnost získat dotaci už vzdala), opravy křížků a kapliček, víceúčelové hřiště pro sportování, rekonstrukce Habánského sklepa, Škola v přírodě na dvorečku ZŠ.

Některých případech máme projekt připravený a čekáme na výzvu. Multifunkční dům a dům pro seniory. Konečně je vyhlášená výzva a my najednou zjišťujeme, že nejsme schopni splnit podmínky dotačního titulu. Že má náš projekt smysl, že máme už nyní poradník na byty, nikoho nezajímá. Bohužel. Nedá se nic dělat a celý projekt se přepracovává. Schůzky, pokládání dotazů na ministerstvo, zdůvodňování, vyplňování a vysvětlování. Chceme 600 tisíc na byt? Chceme. Tak se nedá nic dělat. V tomto roce je otevřena i nová dotace na opravy

místních komunikací. Tak zkusíme i zde získat nějakou podporu. A jaké jsou podmínky? Musí jít o frekventovanou ulici, která spojuje důležité body v obci a musí být značně poškozena. Tak až uvidíte, že je celá ulice Borová rozdělena na úseky po 25 metrech, tak vezte, že jsme ji museli po těchto úsecích vyfotografovat a doložit její stav na ministerstvo.

Ale nezapomínáme ani na malé dotace. Nyní myslím ty, ze kterých nejdou pořídit žádné budovy a stavby, ale přesto stojí za to o ně požádat. Uzavřeli jsme spolupráci se Slovenskou obcí Velké Úlany, se kterou společně žádáme o dotaci na malé včelařiky. Díky této spolupráci jsme požádali v rámci jiné dotace i o vybavení pro naše malé hasiče, a pokud bude dotace schválena, určitě si pořídíme i zajímavé věci pro obec.

Nemohu nevzpomenout přímou dotaci z Bruselu, která nám v těchto dnech přišla neschválena, přesto se pokusíme o podporu v dalším kole. Šlo o společné setkání několika zemí a předvedení naší i jejich gastronomie.

Rovněž velmi složitá byla příprava žádosti o finanční příspěvek na Habánský sklep. Díky aktivnímu přístupu slovenské obce Sobotiště a velké podpoře Moravského zemského muzea a pana Pajera vznikla nádherná myšlenka zviditelnění habánů ve Vacenovicích a pece, která zde byla nalezena. Jen doufám, že bude tato akce podpořena.

To všechno jsou projekty, o které je již požádáno nebo u kterých se s žádostmi o dotace finišuje v těchto dnech. Pokud by nám byly tyto projekty schváleny, budou realizovány v příštím roce.

Ale samozřejmě máme na příští rok naplánované další nové žádosti o financování. Rádi bychom opravili umývárny a toalety v naší mateřské školce. Základní škola by si jistě zasloužila využít půdní prostory ke své činnosti. A určitě se pokusíme získat peníze i na zvelebení plochy před obecním úřadem. V neposlední řadě stále plánujeme nové stavební obvody, cyklostezky do Milotic, Vracova, do Skoronice a Vlkoše. Zde je naše snaha bohužel marná. Někteří majitelé nechtějí svoje pozemky stále prodat nebo nechtějí podepsat souhlas s pozemkovými úpravami. A tak i jejich vinou je, že se naše obec nemůže rozvíjet tak, jak by mohla. V současné době je na obci 72 žádostí o stavební místo a cca 60 žádostí o byt. Za svého působení na obci mohu vyjmenovat spoustu mladých lidí, kteří chtěli v obci zůstat, ale díky tomu, že neměli možnost, se odstěhovali do okolních obcí. Majitele pozemků pravidelně oslovujeme a vysvětlujeme. Nic nepomáhá. Je to škoda, bez mladých lidí upadne i obec. Pak je možná zbytečné rozšiřovat školu a rekonstruovat školku.

Na závěr bych chtěla poděkovat místostarostovi a zastupitelstvu, že pracují poctivě a mohou se na ně spolehnout. A i když mnohdy nesdílíme stejné nadšení a máme rozdílné názory, dokážeme celou věc rozdiskutovat a díky pečlivému ověření různých možností najít kompromis. Toho si velmi vážím. A rovněž bych chtěla poděkovat vám občanům za to, že nám věříte a že podporujete naše rozhodnutí a jste pro nás oporou. V takové atmosféře se pracuje s radostí a chutí. A tak přeji nám všem, aby každé naše rozhodnutí i nepopulární bylo pochopeno z pozice většiny a všechny naše projekty a vize byly uskutečněny ku prospěchu nás všech.

Ing. Jana Bačíková

Slavnostní přestřižení pásky při otevírání nové budovy OÚ

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

DĚTI NAROZENÉ ve II. polovině roku 2016

Ranní vzduch zvoní
a vlní se křišťálem
v růžovém slunci,
dost ještě ospalém,
démanty září
nocí rozsypané
jak dětské oči
z tajemství poskládané.

Ten pocit z dětství,
ten se pořád vrací,
minuty mají v něm
pořádek zasedací.
Od rána dychtivě
v čekání tichém planou,
s hvězdami uslyší
rolničku dočekanou.

Písňe a koledy
zní vroucně do ticha
a dětská ekipa
napětím nedýchá,
čeká, až svatvečer
konečně projde dnem
a přání splněná
ukryje za oknem.

Valerie Nedůchalová

Josef Rapant

Melinda Jakubíčková

Nela Bábíčková

Sabina Vandůrková

Zdeňka Grufiková

Lucie Fridrichová

Amelie Vráželová

Jiří Chvátal

Hynek Bolf

Petr Flamík

SVATBY ve II. polovině roku 2016

Rozplývám se ve svém snění,
jak v kávě ten kousek čokolády,
že mezi námi nikdo není
a my jsme spolu, dohromady.

Neviděl jsem hezčí dívku,
ryzí pravda, žádná faleš,
vlasy občas do culíku
a když si s nimi hraješ...

Do břicha mi motýl skočí
a celý svět je potichu,
zůstane jen pohled do tvých očí
a tvé dloňky při smíchu...

Rozplývám se ve svém snění,
jak obláček nad ránem,
že tvůj dotyk ve mně pění
a my už spolu zůstanem.

Martin Bardún a Dana Sládková

Moeen Safdar a Martina Novotná

Petr Hurt a Nikola Holečková

Jiří Vrnák a Veronika Indráková

Pavel Chvátal a Markéta Lepičová

VÝZNAMNÁ OSOBNÍ VÝROČÍ ve II. polovině roku 2016

Roční období

Když přišla zima k nám,
oddali jsme se zimním hrám,
ta krásná zasněžená krajina,
kterou tak dobře znám.

Však odešel ten zimní čas
a slunce vrátilo se na oblohu,
jaro přišlo zpátky zas
a uvidíme zelenat se louku.

Vrátil se k nám měsíc máj,
ten máj lásky plný dojetí,
milenci hledající stinný háj,
skončí v náruživém objetí.

Jak život pěkný zdá se
a štěstí přichází ze všech stran,
nepřichází žádné nesnáze,
jak pěkné je být milován.

(autor JB)

93. narozeniny oslavila:

Růžena Horáčková

92. narozeniny oslavil:

Josef Mikéska

90. narozeniny oslavil:

Antonín Ryba

85. narozeniny oslavili:

Terezie Ingrová

Josef Rygar

Ludmila Těšinová

80. narozeniny oslavili:

Jaroslav Jedlička

Marta Miléřová

Anna Marciánová

Zlatou svatbu, tj. 50 let společného života, oslavili manželé:

Marie a Jiří Bábíčkoví

Zdeňka a Arnošt Brázdilovi

90. let – Antonín Ryba

Zlatá svatba – Marie a Jiří Bábíčkovi

Zlatá svatba – Zdeňka a Arnošt Brázdilovi

ÚMRTÍ ve II. polovině roku 2016

*Dnes mi přišel dopis z dálky
kdo ho vložil do obálky?
Na známce
razítko jako z Indie
tam ale nikdo známý nežije.*

*Adresa příjemce?
Vím, to jsem přece já
bůh pošťáků ten mě dobře zná,
zpáteční adresu vymazal déšť
nemůžu odepsat.
A to možná chceš.*

*Déšť to však nebyl,
byly to slzy
že tě už nemám bolí a mrzí,
proto ti píšu
jenom tak na nebe
že v tom svém srdíčku
stále mám tebe.*

*Pošli mi hvězdu
až přečteš si mé psaní
já ti zas pošlu polibek po ní,
potom ti na hrobě
zapálím svíčku
vedle položím malou kytičku.*

*Vzpomínám,
tam nahoře to víš
vrátit se zpátky to ale neumíš.*

	ve věku
Eva Měchurová	46
Marie Chvátalová	87
Josef Vacenovský	73
Marie Belková	86
Josef Křížka	64
Anežka Nováková	82

	ve věku
Marie Nováková	86
Kristina Příkazská	90
Eliška Přikrylová	1
Marie Bábíčková	76
Marie Grmolcová	74

STATISTIKA

Ve II. pololetí roku 2016 se ve Vacenovicích:

narodilo	11 dětí
přihlásilo k trvalému pobytu	14 občanů
odhlásilo se z trvalého pobytu	18 občanů
zemřelo	11 občanů

Stav obyvatel před uzávěrkou zpravodaje činí 2195, průměrný věk 40,90 let.

Co se podařilo realizovat a co plánujeme

Strom života každého z nás vytvořil další letokruh a my všichni se ocitáme opět v adventním čase, který je předzvěstí vánočních svátků. Po roce shonu, naplněného každodenní prací, přichází čas vánoc, naplněný klidem a rodinnou pohodou. Konec roku je vždy příležitostí k ohlédnutí se zpět, zhodnocení své práce a nastavení nových cílů našeho života do dalšího období.

V průběhu letošního roku byly realizovány čtyři stavební akce:

- 1) Revitalizace Húštíka – příjezdová komunikace a chodník
- 2) OÚ Vacenovice – rekonstrukce a stavební úpravy (o obou těchto stavbách jsem informoval už v Letním zpravodaji, proto se o nich zmíním jen okrajově)
- 3) Zřízení závlah a zatravnění ploch MŠ
- 4) Oprava kancelářských prostor – hala u sběrného dvora.

Ad 1) Revitalizace Húštíka byla dokončena v jarních měsících vybudováním příjezdové komunikace a chodníku pro pěší. Dále byly v této klidové zóně dokončeny terénní úpravy, osazen mobiliář a altánek. Prakticky uvnitř zastavěného území vznikla pěkná, klidná a bezpečná zóna pro relaxaci.

Ad 2) Rekonstrukce a stavební úpravy obecního úřadu byly dokončeny dle plánu do 31. 5. 2016. Poté nastalo období zpracování návrhů vnitřního vybavení a následně jeho výroba a samotná montáž. Dne 1. října 2016, v sobotu odpoledne za krásného počasí, byla budova slavnostně otevřena za účasti hostů, ale hlavně vás, občanů, kteří jste měli možnost si nový úřad prohlédnout

a zhodnotit. Věřím, že kladně a taky, že se líbil. Obecní úřad byl uveden do provozu přestřizněním pásky a vysvěcením naším panem farářem.

Ad 3) Po doplnění venkovních ploch mateřské školy novými herními prvky a doplňující výsadbou, zůstaly v nevyhovujícím stavu travnaté plochy. Slovo travnaté ani není na místě, protože místo zeleně vznikly prašné, písčité prostory, kde nebylo po terénních úpravách možné travní porost bez pravidelného zavlažování obnovit. Z těchto důvodů byla po dohodě s ředitelkou MŠ rozhodnuto o provedení automatického systému závlah a nové výsadbě trávniku. Celá akce proběhla v prvních podzimních týdnech s celkovým nákladem 353,- tis. Kč vč. DPH a z toho byla od JMK hrazena dotace ve výši 200,- tis. Kč. Již na konci podzimu při využití závlahového systému se venkovní plochy MŠ opět zazelenaly.

Ad 4) Oprava kancelářských prostor: původním majitelem p. Bravencem byla v hale u Sběrného dvora odpadů využívána část jako kancelářské prostory. V průběhu letních a podzimních měsíců jsme přistoupili k opravě těchto prostor. Finanční náklady byly v celkovém objemu 236,- tis. Kč vč. DPH a tyto kancelářské prostory budou následně pronajímány.

V dalším se krátce zaměřím na akce připravované pro příští rok, dále pak do konce tohoto volebního období stávajícího zastupitelstva obce a zcela jistě i s jeho přesahem naplnění některých akcí až novým zastupitelstvem.

Tabulka připravovaných investičních akcí a jejich finančních nákladů (rozpočtové náklady jsou uvedeny v tis. Kč)

Č.	Název stavby	Rozpočtová cena Bez DPH	Rozpočtová cena vč. DPH
1.	Autobusové zastávky	2459,-	2976,-
2.	Bezpečné a bezbariérové chodníky	14923,-	18057,-
3.	Areál sportu – víceúčelové hřiště	3657,-	4425,-
4.	Habánský sklep - rekonstrukce	2421,-	2930,-
5.	Multifunkční dům pro seniory	33329,-	40328,-
6.	Škola v přírodě - ZŠ	224,-	271,-
7.	MK ul. Borová – stavební úpravy	2284,-	2764,-
8.	MK ul. Farní – stavební úpravy	672,-	813,-
9.	MK ul. U Větráku – stavební úpravy	1300,-	1572,-
10.	Kanalizace a vodovod Pod kostelem	-	-
	Celkem	61269,-	74136,-

1) **Autobusové zastávky:** tuto stavbu budeme realizovat v r. 2017. Jedná se o nové vybudování zastávkových zálivů, popř. komunikačních pruhů vozovek, nástupišť a částí chodníků pro cestující. Na autobusové zastávky v horní části obce u křižovatky ke hřišti a na dolním konci jsou zpracovány projektové dokumentace a je vydáno platné stavební povolení. Zastávka v centru obce vč. novinového stánku je v současné době ve fázi zpracování projektové dokumentace pro stavební povolení.

2) **Bezpečné a bezbariérové chodníky:** u této akce vlastníme dokumentaci pro provedení stavby již od r. 2014 vč. stavebního povolení. Již v r. 2015 jsme žádali na Státním fondu dopravní infrastruktury o přidělení dotace, ale tato nám byla

zamítnuta. Zrovna v tyto dny – 24. 11. 2016 jsme i s projektantem absolvovali jednání na SFDI, pracoviště Brno. Zde jsme s jejich odborníky odsouhlasili správnost projektové dokumentace tak, aby byla zpracována dle složitých podmínek dotačního titulu. Nyní se provádí drobné změny PD požadované SFDI a do 4. 1. 2017 podáme opět žádost o přidělení dotace. V případě úspěchu budou vybudovány bezbariérové chodníky s přechodem a místy pro přecházení oboustranně v celém průtahu obce a levostranně ke kostelu a hřbitovu.

3) **Areál sportu – víceúčelové hřiště:** stejně jako u předcházející stavby jsme i zde už jedenkrát žádali o přidělení dotace a stejně tak nám byla žádost zamítnuta. Opět začátkem r. 2017 svou žádost znovu zopakujeme a podpoříme ji i ná-

vštevou u poskytovatele dotace – na Ministerstvu školství, tělovýchovy a mládeže. Víceúčelové hřiště bude mít povrch z umělého koberce s krátkým vlasem a keramickým vsypem. Bude oploceno s mantinely a osvětlením v areálu sportovního klubu, přístupné celé veřejnosti.

- 4) **Habánský sklep – rekonstrukce:** zde máme zpracovanou projektovou dokumentaci, dle které by při budoucí realizaci měl být sklep prodloužen, nově vyzděna vnitřní klenba a vytvořeno zázemí pro posezení a sociální zařízení. Zde jsme navázali přeshraniční spolupráci s obcí Sobotíště a společně budeme žádat v r. 2017 o přidělení dotace na realizaci projektu.
- 5) **Multifunkční dům pro seniory:** k tomuto projektu se již více jak dva roky snažíme zajistit finanční prostředky nutné pro zahájení výstavby. Pouze z vlastních prostředků stavbu v takovém objemu nelze realizovat. Zatím neexistuje žádný dotační titul, jehož podmínky by odpovídaly multifunkčnímu domu. Je až neuvěřitelné, co dokáže český úředník „vymyslet“ za podmínky potřebné ke schválení dotace. Pro tu část seniorských bytů by dotace možná byla. Ovšem pro část zázemí pro seniory, ordinace lékařů, místnost pro obecní spolky a ZŠ nikoliv. Přestože to jsou už dnes projekčně dva samostatné bloky propojené pouze výtahem a dveřmi, český úředník trvá na nesmyslné podmínce, že dva bloky musí být fyzicky odděleny. Zřejmě budeme nuceni přepracovat projektovou dokumentaci na dvě samostatné stavby – byty pro seniory a část pro veřejnost. Tady nezbývá než se obrnit trpělivostí a dál s poskytovatelem dotace jednat o možnostech, jak splnit ony nesmyslné podmínky pro možnost přidělení dotace.
- 6) **Škola v přírodě – ZŠ:** zde ve spolupráci s ředitelkou ZŠ je připravován projekt pro úpravu dvorní části ZŠ. Budou upraveny schody ke stávajícímu hřišti za obecním úřadem, do tohoto svahu jsou zakomponovány lavičky pro děti a tento prostor by byl vybaven prvky pro výuku na čerstvém vzduchu v případě pěkného počasí.
- 7) **Místní komunikace ul. Borová a ul. U Větráku – stavební úpravy:** tyto komunikace jsou v obci nejstarší, které mají již horní vrstvu z obalovaných směsí. Tomu odpovídá ovšem i jejich stav. Chodníkové obrubníky, lemující tyto vozovky, jsou

sjeté, nerovné a rozlámané. Obalovaná směs vykazuje velké množství příčných trhlin a v neposlední řadě je celá délka obou komunikací narušena kanalizační rýhou s otevřenými spárami a degradujícím povrchem. Dle zpracované PD bude stávající povrch v tl. 3 cm odfrézován, zality příčné trhliny, osazeny nové silniční obrubníky a nově přebalena obrusná vrstva živičných směsí v tl. 5 cm. V dnešní době je možno požádat o dotaci na opravu jedné MK, což v případě ul. Borové učiníme.

- 8) **Místní komunikace ul. Farní – stavební úpravy:** toto je poslední komunikace v obci tvořená silničními panely. I tady máme připravenou PD, ale o stavební povolení bude možné požádat až po odkoupení části soukromých parcel v místech plánované vozovky. Věřím, že se u jednotlivých majitelů setkáme s ochotou prodat obci dotčené části pozemků. V opačném případě k realizaci projektu nedojde.
- 9) **Kanalizace a vodovod pod kostelem:** v závěru se ještě zmíním o přípravě projektové dokumentace pro odkanalizování a zásobování pitnou vodou poslední lokality v obci – rodinné domy pod kostelem. Tady máme zpracován návrh projektové dokumentace, ale narazili jsme na zásadní problém, kdy zákon platný od 1. 1. 2016 zakazuje ukládání kanalizací do krajských komunikací, což je v našem případě nutné v místě od napojení u ZŠ po křižovatku u sklepů. V tomto případě budeme nuceni čekat na zrušení nesmyslného zákona Parlamentem ČR, protože jinak je opět „český úředník“ nesmlouvavý. Ovšem odhadnout, jak dlouho to bude trvat, při rychlosti, jakou náš Parlament pracuje, se neodvažuji.

Vážení spoluobčané, dovoluji Vám všem popřát já i celé zastupitelstvo krásné, klidné a šťastné prožití vánočních svátků v kruhu svých rodin a také ve společenství celé naší obce. Zbavte se alespoň v tyto sváteční dny všech starostí, stresu a dopřejte si odpočinku s radostnou myslí.

Do nového roku Vám pak přeji hlavně zdraví, štěstí a splnění všech plánů a předsevzetí.

Ing. František Novák, místostarosta

Návštěva

Asi většina z vás ví, že paní Dana Zátopková si zlomila začátkem října nohu v krčku. V listopadu jsem měla cestu do Prahy, tak jsem ji navštívila v Ústřední vojenské nemocnici v Praze. Hned od dveří jsem slyšela větu: „Doufám, že mi nic nenesete.“ My vážně nic nenesli, jen několik lahví vína a čokoládové pralinky. Byli jsme poučeni panem Englem, že každý den má paní Dana několik návštěv a že nic nepotřebuje. Tak jsme vzali víno, to může dát doktorům a sestřičkám. Hýřila elánem a vleže na posteli nám předváděla, jak zvedá nohu, (já nohu tak vysoko nezvednu). Návštěva z Vacenovic paní Zátopkové udělala upřímnou radost. Všechny pozdravovala a těšila se, až na jaře přijede.

Uběhlo pár týdnů a mě napadlo, že bychom mohli zajet do Prahy, do nemocnice paní Zátopkové zazpívat. Nejdřív jsem zavolala panu Engelovi s dotazem, zda je to vůbec možné a vhodné. Souhlasil, domluvil s personálem, že ve tři hodiny ve společenské místnosti nemocnice se sejdeme. A tak zbylo už jen sehnat zpěváky. Jelikož Sbor svaté Cecilie je sestaven ze všech našich pěveckých složek (Marijáňky, Mužský sbor z Vacenovic, Mužský sbor od lip, Vacenovští muzikanti), je nejvhodnější jít na jejich zkoušku. To jsem taky udělala a ti, kteří mohli, byli pro. A tak se jelo. V pondělí 12. 12. 2016. Vyjeli jsme ráno v šest hodin, když už budeme v Praze, tak navštívíme Vánoční trhy. Staroměstské náměstí bylo plné

krámků. Vánoční ozdoby foukané, slaměné, dřevěné. A ty vůně, medovina, punč, svařené víno, horká čokoláda, klobásy, pečené kašany, trdelník. Většinou jsme neodolali a něco ochutnali. Praha je krásně vánočně vyzdobená a je plná cizinců. A není se co divit, vždyť nám Čechům, kteří Prahu přeci jen trochu známe, vždycky toto nádherné historické město ukáže nějaké nové místo. Zákoutí mezi domy, kde se objeví najednou vchod do kostela, neuvěřitelná panoramata, či jen nádherné průčelí domu nebo ozdoby pod římsou. Co pak návštěvníci z ciziny, ti musí být uchvázeni.

Ale to už se blížila třetí hodina. Nasedli jsme do autobusu a jeli směr Ústřední vojenská nemocnice. Vrátní nás do areálu pustili ochotně i s autobusem. A to ani neviděli naše čtyři kufry plné knížek, které jsme vzali paní Zátopkové k podpisu. Našli jsme oddělení, výtahem vyjeli patra a už jsme na chodbě. Personál, když viděl tolik lidí, trochu znejistěl. Vrchní sestra (muž) s vyčítavým pohledem řekl panu Engelovi, že jsme měli přijet jen ve čtyřech lidech. „To bychom neuzpívali“ okamžitě jsem oponovala já. No bylo nás asi 16.

Vybalili jsme z tašek víno, koláčky, které nám do půlnoci pekla paní Uherková a drobné zákusky, které jsme dostali od paní Měchurové. A to už se chodbou blížila paní Dana Zátopková. To bylo překvapení. Vůbec nevěděla, že přijedeme. Slzy radosti se jí koulely

po tváři a nám taky. V mojí mamince se nezapře hospodská, vzala z domu kelímky a pro paní Zátopkovou skleničku a hned nám všem nalévala víno. A paní Dana si připíjela a zpívala a byla spokojená a šťastná a my s ní. Jedna písnička střídala druhou a paní Dana stíhala podepisovat knihy, zpívat, popíjet víno a ještě si občas vzít koláček. Nádherně strávený den. Paní Zátopková se nás ptala, kde jsme byli a my odpověděli, že jsme jeli jen za ní, zazpívat jí a vyřídít pozdravy od všech Vacenovjáků. Děkovala a všechny vás zdraví.

Brzy ji už pustí z nemocnice, tak jakmile to bude možné, ráda do Vacenovic zase přijede.

Udělalí jsme v tomto vánočním čase radost dámě, které si celý národ nesmírně váží. Vždyť Dana Zátopková svou pílí, obětavostí a houževnatostí proslavila naši malou zemi po celém světě. A tak jsme alespoň touto malou návštěvou mohli poděkovat a vzdát hold světové atletce, naší čestné občance a kamarádce Daně Zátopkové. Děkuje a přejeme hlavně zdraví a spokojenost.

Ing. Jana Bačiková

Vánoční Jarmark

Vánoční jarmark a koncert CM Vinár

V neděli 4. 12. proběhl v sále Hospody U Letochů obecní Vánoční koncert cimbálové muziky Vinár. Tato cimbálka, která vznikla vlastně z členů folklorního souboru Vlčnovjan, u nás hrála již po druhé a letos ve složení: housle - primáš Pavel Franta, Václav Gregor, viola - Michal Buksa, klarinet - Tomáš Trtek, cimbál - Marcela Trtková a kontrabas - Ivo Kunc. Byly to příjemně strávené dvě hodiny, plné krásné hudby a zpěvu. V první polovině hráli písně ze svého nového CD a v druhé hráli na přání. Byl plný sál a všichni odcházeli příjemně naladěni z krásného, kulturního prožitku.

Předcházel tomu Vánoční jarmark, kde si návštěvníci mohli koupit spoustu krásných věcí. Počínaje malovanými oblázky P. Voldánové, šperky z motýlích křídel Z. Zemánkové, krásnou keramikou od G. Fejfarové, kosmetiku a parfém, kterou prodávaly J. Synková a E. Vaňková, ručně dělaná mýdla od H. Vajdarové, výrobky pletené z papíru Ireny Šťastné, med a medové výrobky, figurky z kukuřičného šustí a skleněné baňky na stromek. Opravdu bylo z čeho vybírat.

CM Vinár

Čas adventu nám připomíná významné poselství, které naši předkové dodržovali po generace. Měl by se nést ve znamení zklidnění a jakéhosi ztišení, ale to se nám ve škole taky úplně nedaří.

Vrcholí přípravy na vánoční jarmark. Dáváme dohromady text ke školní hymně. Čerstvě máme za sebou ukázkové hodiny pro rodiče, kteří mohli nahlédnout pod pokličku školní práce. Na některé žáky působila přítomnost někoho z rodiny přímo magicky. Aktivně se chopili zdolávání úkolů a chtěli ukázat co nejvíce.

Od září jsme školními chodbami nachodili (někteří i naběhali) kilometry. Než jsme ale doputovali až do těchto dnů, proteklo hodně času, ve kterém jsme opravdu nezháleli.

Po velmi dlouhé době se naše škola rozezvučela hlásky rekordního počtu nových prvňáčků. Celkem 30 se jich zabydlo ve dvou třídách se školními družinami. Někteří byli 1. září natěšení, jiné provázely částečné obavy.

Když jsem se byla teď v prosinci podívat na jejich výuku, obavy a strach byly tytam. V první A jsem se ocitla mezi indiánskými kmeny, které počítaly matematické rébasy v podobě barevných kánoí a chystali se na lov bizonů po préríích třídy a chodby.

První B u svých šestihranných pracovních stolů počítala a rozkládala číslo 6. Výborným pomocníkem jim byly sady názorných předmětů. Každý ve skupině měl svou důležitou roli. Aby zadaný úkol zvládli, museli se vzájemně sladit a pomáhat si.

Od prvňáčků ke druhákům. Tam se po práci ve dvojicích, v hodině českého jazyka u slov nadřazených a podřazených, pustila skupinka kuchařů do výroby jednohubek s dýňovou marmeládou, aby mohla pohostit také přihlížející hosty.

Rodičovská návštěva ve třetí třídě mohla sledovat výuku angličtiny, která je od září v tomto ročníku dělená do dvou skupin.

Čtvrtáci měli možnost si se svými rodiči v češtině také trochu zasoutěžit a porovnat vědomosti. V páté třídě se v týmové práci podpořené dospělými opakovaly kraje České republiky v hodině vlastivědy.

Po stopách školních akcí prvního pololetí z webových stránek:

Návštěva dětských heren Wikyland a Bongo v Brně, Čtení v MŠ před spaním, Prevence – Šikana a kyberšikana, Tajemný listopad ve ŠD, divadlo ve škole Tajemství staré skříně, Draci co letí – ŠD 1, návštěva ve Slovanském hradě v Mikulčicích, Podzim ve ŠD 1, Cesta sedmi klíčů – ŠD 2, Anglické divadlo – Dr. Klutz, akce mikro-regionu Jízda Králů ve Skoronicích, Recyklohraní – soutěž s bateriemi, Sportovní den s rodiči, Stromy s pamětí - vysazování stromu žáky prvních tříd, sběr papíru.

Tuto pestrou paletu akcí školy bych ještě doplnila o stejně bohatou nabídku zájmových kroužků, ve kterých se letos opět maluje, modeluje z keramické hlíny, tančí v aerobiku a zumbě, cvičí v Sokole a nově také hraje divadlo v kroužku dramatickém. Další mimoškolní aktivity pokračují v podobě včelaření, myslivosti, hasičského sportu a fotbalu, kde se dětem věnují již zkušenější vedoucí a trenéři z řad veřejnosti.

Na závěr bych chtěla moc poděkovat rodičům za podporu při společných akcích, při sběru papíru i ochotné pomoci a snaze táhnout za jeden provaz, když je to zapotřebí ve výchově i vzdělávání.

Přeji vám všem, ať jsou vaše domovy provoněné láskou, pohodou, vzájemnou podporou nejen ve vánočním čase a v novém roce se těšíte dobrému zdraví.

Mgr. Liběna Lisá

Krpálkvo klíště

Pouštění draků ŠD

Divadlo ve škole

Mikulášská nadílka

S rodiči v 1. třídě

Vysazování lípy 1. třída

V letošním roce se nám splnilo přání a naše zahrada dostala zavlažovací systém a nový trávník, který se již hezky zelená. Čekáme jen, kdy se nám do hmyzích domečků nastěhují broučci a berušky, motýli v létě v hojné míře poletovali kolem motýlích domečků, děti je pozorovaly a radovaly se z jejich barev a tvarů. Podařilo se nám spolu s naším zřizovatelem zajistit pro naše děti velmi hezké a příjemné prostředí, kde se děti mohou cítit jako doma.

Když se rozhlednu po naší školce, často se mi proženou hlavou vzpomínky na starou školku v lese, která byla otevřena v roce 1961. Nejdříve jsem ji navštěvovala jako žačka a od roku 1979 jsem tu začala učit.

Byly zde „trochu jiné podmínky“ jak pro personál, tak pro děti. Vzpomínám, že se tu topilo v kamnech, kuchařky si musely nejdříve zatopit, vzaly káru a jely si nakoupit, pak teprve mohly vařit.

Ve třídách zatopila školnice, která uklidila a odešla domů. Potom jsme si musely oheň udržovat samy. Občas se stalo, že jsme přišly z vycházky a v kamnech už nehořelo. Vzala jsem lopatku, protože na práci s ohněm nejsem moc šikovná, a přenesla jsem žhavé uhlíky z kuchyně do kamen, do třídy. Děti seděly a přihlížely této činnosti. Kamna byla sice chráněna, ale pouze lehkými jednoduchými zábranami. Kdysi jsem stála poblíž kamen v nějakých silonových šatech a propálila jsem si díru. Nevím, jestli byly děti tak vzorné nebo my tak dobré hlídačky, ale bohudíky nikdy se dětem nic nestalo. V létě jsme vyběhly do lesa a nasbíraly mísu lesních jahod, kuchařky nám potom udělaly pěnu. Nevím, kam se poděly všechny ty jahody, ostružiny a nemluvíme o hříbkách. V sezoně to bylo jednoduché nasbírat a donést si domů hříbky a hlavně kozáky, kteří tam nejvíce rostly, janka jsem už té doby ani neviděla. Podmínky nebyly na staré školce ideální, ale mělo to tu své kouzlo. Také se

s dětmi připravovaly besídky a různá vystoupení. Jejich provedení se sice za roky existence školek změnilo, ale účel je pořád stejný. Udělat radost rodičům, babičkám a dědečkům, kteří se velmi rádi přijdou podívat na své ratolesti. Tak je to dnes a bylo tak i před padesáti lety. Děti vždy byly to nejdůležitější, co máme a všichni jak rodiče, tak i my, jejich učitelky, kuchařky a uklízečky, chceme, aby byly vždy šťastné a spokojené.

Jako ředitelka již pracuji dost dlouho, abych mohla hodnotit spolupráci s naším zřizovatelem, kterým je Obec Vacenovice. Nikdy v minulosti jsem si nemohla stěžovat na spolupráci s Obcí, vždy se mi snažili starostové vyjít vstříc, ale musím říci, že opravdu nejlepší spolupráce je v současné době. Setkávám se s pochopením a ochotou nám vždy, pokud je to možné, vyhovět.

To můžu říci i o spolupráci s rodiči, jsem moc ráda, když se rodiče zúčastňují našich akcí a když nás podporují v činnostech s dětmi.

Život na malé vesnici má své výhody, všichni se známe, a to se odráží i na spolupráci s místními složkami a firmami.

Tento školní rok v mateřské škole proběhl velmi dobře, dokončili jsme všechny akce, které jsme měli v plánu. V příštích letech bychom ve spolupráci s obcí chtěli zrekonstruovat čtvrtou třídu, kde je nyní výdejna obědů, abychom rozšířili kapacitu školy. Z bývalé uhelny - garáže chceme vytvořit výdejnu pro cizí strážníky. Také bychom byli rádi, kdyby se povedlo zrekonstruovat sociální zařízení pro děti, které je stále původní. Jediným problémem bude získat finance na tyto akce, ale věřím, že se to podaří.

V dnešní, ve světě rozbouřené době, chci všem dětem, rodičům i občanům Vacenovic popřát klidné a spokojené Vánoce a život prožitý v míru, klidu, lásce a spokojenosti.

Mgr. Květoslava Malá, ředitelka MŠ

Čertí rej

Hrajeme si

Odpočinek v dnešní době

Jak se spalo před 50 lety

Vážení spoluobčané,
po čase bychom se vám opět rádi připomněli a seznámili vás s poměrně širokým spektrem činností Charity Kyjov. Mnozí z vás denně potkáváte auta s našim logem, či jiným způsobem se setkáváte s charitním dílem. Pro ucelenost Vám nabízíme přehled služeb, které Charita Kyjov poskytuje ve 24 obcích kyjovského regionu.

Charitní pečovatelská služba Kyjov poskytuje služby seniorům a lidem se zdravotním postižením v domácím prostředí. Péči poskytujeme ve všech obcích kyjovského děkanátu. Naším uživatelům nabízíme základní úkony péče, tj. pomoc při osobní hygieně, zvládání běžných úkonů péče o vlastní osobu, dovoz obědů. V letošním roce jsme poskytli služby cca 220 klientům. Sociální služby poskytujeme od pondělí do neděle v době od 7 do 20 hodin včetně svátků.

Charitní dům pokojného stáří v Čeložnicích slouží seniorům, kteří nemohou ze zdravotních nebo sociálních důvodů pobývat ve vlastním domácím prostředí. Služba svým uživatelům nabízí ubytování, celodenní stravování, pomoc při zvládání běžných úkonů péče o vlastní osobu, duchovní služby, rehabilitaci a zájmové činnosti. Služby jsou poskytovány v nepřetržitém režimu. K budově s 12-ti dvoulůžkovými a dvěma jednolůžkovými pokoji, náleží dvůr a zahrada s krásným výhledem na Chřibý. Výhodou tohoto zařízení je malá kapacita, která umocňuje pocit rodinného prostředí a vlastní kuchyně.

Domácí zdravotní péče provádí zdravotní výkony v Kyjově a okolních obcích v domácnostech pacientů – aplikace injekcí a inzulínu, odběry biologického materiálu (krev, moč), měření krevního tlaku, převazy ran, ošetřování stomií, výměny katetrů a také rehabilitační cvičení. Tuto službu ordinuje praktický lékař pacienta a je plně hrazena příslušnou zdravotní pojišťovnou. Během roku takto ošetřili 10 našich zdravotních sester přibližně 700 pacientů, u kterých provedeme kolem 20 000 návštěv.

Domácí hospicovou službu poskytujeme od roku 2005 v rodinném prostředí pacienta. Jde o paliativní službu, která komplexně řeší potřeby fyzické, sociální, emoční a duchovní a je zaměřena na kvalitu života pacientů v konečné fázi života. Pracovní tým je sestaven z vyškolených pracovníků, zahrnující lékaře odborníka na léčbu bolesti, psychologa, duchovního, sociálního pracovníka, zdravotní sestru a pečovatelky. V roce 2016 jsme takto posloužili zhruba 60 pacientům v Kyjově a okolních obcích.

Osobní asistence Kyjov poskytuje služby seniorům a lidem se zdravotním postižením v domácím prostředí. Péči poskytujeme v Kyjově a okolních obcích. Naším uživatelům nabízíme základní úkony péče, doprovod k lékaři, do školského zařízení apod. V letošním

roce jsme poskytli služby 11 klientům z Kyjova a okolních obcí. Služba je poskytována od pondělí do neděle v době od 7 do 20 hodin včetně svátků.

Nízkoprahový klub Wu-Wej slouží dětem a mládeži od 11 do 26 let, kteří se nacházejí v nepříznivé sociální situaci nebo svým jednáním, popř. životním stylem jsou vznikem této situace ohroženi. Klub se během roku věnoval více jak 70 dětem a mladistvým, kteří pocházejí z celkem 20 obcí kyjovska. Kromě běžného provozu a poskytování sociálních služeb jsme uskutečnili 29 akcí – tvořivé dílny, sportovní turnaje, výlety do blízkého okolí a preventivní programy.

Kontaktní centrum – víceúčelová drogová služba poskytuje komplex sociálních služeb ambulantní a terénní formou pro uživatele návykových látek a jejich příbuzné a blízké. Programy směřují ke snížení drogové epidemie ve společnosti. V rámci terénního programu vyhledáváme klienty přímo na ulici, v klubech, restauračních zařízeních, apod. Realizujeme rovněž besedy, přednášky pro rodiče a pedagogy a další zájemce. V adiktologické poradně poskytujeme poradenství, zaměřené na nejrůznější závislosti, příčiny vzniku, prevenci i následnou pomoc. Nabízíme také podpůrné poradenství pro abstinující klienty po návratu z léčby či z výkonu trestu.

Občanská poradna poskytuje pomoc a podporu lidem, kteří prožívají náročné životní období, např. řeší dlouhodobou nepříznivou finanční situaci, zadlužení nebo akutní krizi – ztrátu bydlení, domova, apod. Cílem poradny je podpora a pomoc při řešení vzniklé situace formou poskytnutí základních informací, pomoci se sepsáním potřebných dokumentů, předání informací o jiných institucích. Letos jsme poskytli pomoc 340 jedincům.

Půjčovna kompenzačních a rehabilitačních pomůcek. V rámci této služby je možné si u nás zapůjčit např. elektrické polohovací postele, antidekubitní matrace, stolky k lůžku, mechanické invalidní vozíky, chodítka, klozetová křesla a další.

Sbírky a humanitární pomoc: Tato činnost je nedílnou součástí charitní služby. Díky vašim darům můžeme pomáhat lidem potřebným a těm, kteří se ocitli v těžké životní situaci. Skrze humanitární pomoc jsme připraveni přispět i ke zmírnění důsledků při živelných pohromách a neštěstích u nás i v zahraničí.

Chceme Vám touto cestou poděkovat za přízeň a podporu charitního díla. S nadcházejícím koncem roku Vám přejeme požehnané svátky vánoční a do nového roku zdraví, pokoj, lásku a porozumění blízkých, i těch, s nimiž se budeme v novém roce setkávat.

Kontaktní údaje:

Charita Kyjov

Palackého 194/30, Kyjov, PSČ 697 01, Tel.: 518 614 129

Více informací na: <http://www.kyjov.charita.cz/>

Dušičkové zamyšlení

V poslední době zemřelo mnoho žen v pokročilém věku, které já znala v plné síle a na které se rychle zapomíná. Je to takový světa běh, že člověk prostě zemře a mimo vlastní rodinu jakoby zmizel. Např. paní Dobromila Řiháková, Marie Ingrová, Marie Nováková a na dušičky měla pohřeb paní Krista Příkazská, se kterou jsem roky sedávala v kostele na kraji čtvrté lavice. Bývaly jsme kamarádky, i když byla o hodně starší. Měla velký smysl pro humor, byla s ní sranda. Jeden čas jsme jezdily na Růdník krmit telata. Vzpomínám si, že jednou jsme jely s Frantou Krupanským na jatelinu.

Krista uviděla mrtvou myš, nemeškala a hodila ju Frantovi za košelu. Franta se tak vyděsil a předvedl takový indiánský tanec, že my jsme málem umřely smíchy. Už nevím, jestli nám to oplatil. Ještě si vzpomínám na strýca Antonína Ingra, který tam v noci hlídal a vařil si mrtvé prasátka pro psy a ráno nám to nabízel. Taky jsem si vzpomněla na panímámu Šedku. Bývala na Jezérkách, už tehdy byla starší a byla to velká dřívka. Můj otec poklízal na Růdníku velké býky. Byla to nebezpečná a těžká práce. Bez jakékoliv mechanizace, a když náhodou nemohl, nikdo se neodvážil mezi ně,

jen panímáma Šedka. Já ale nejvíc vzpomínám na naši sousedku přes silnici, paní Marii Řihákovou „tetku Řiháčku“. Jak jsme začali navážet stavební materiál na stavbu našeho domu, hned přišla a zahájila přátelství. Byla při tom starší o 37 roků. To hned bylo: „Máničko, daj mě nějaký pytel, já Ti ušiju „měchovicu“. To byla tehdy velice potřebná věc pro každou ženu. A přátelství pokračovalo. Měli na dvoře dva velké ořechy „papírky“ a udělaly jsme směnný obchod. Oni nám dali dva pytle ořechů a my jim za to obilí. A také mě naučila péct ořechové bábovky. My jsme doma ořechy neměli a tak to pro mě bylo jako výhra v loterii. Nikdy nepřišla, aby neměla v kapse nějaké jablíčko, ořechy, nebo pár cukrovinek. Můj muž jim zase nechal např. zaorat, nebo sele apod. Tetička byla velice čistotná a pořádná. Dělal všechno jako ostatní ženské, které měly hospodářství, ale všechno stihla. Když vařila, měla na sporáku vždy naleštěné pokličky. V komoře naskládané pytle do čtverce. Nesmím zapomenout na strýca Řiháka. V červnu na Antonínka přišli popřát s flaškou červeného. Také si vybavuju, jak svého času se jezdilo k Moravě na kopřivy. Bylo nás pár ženských a strýc jezdil s námi. A já jsem jednou pichla kolo. Už se skoro stmívalo a co teď! Ale strýc se rytířsky nabídl, že se mnou půjdou pěšky. Byla jsem jim velice vděčná, protože od Moravy přes les to bylo nejmíň 10 km. A dva nacpané pytle na kole. Ještě si vzpomínám, jak si chtěli

pořídít pomník. Oba dva jezdili po okolních hřbitovech a hledali nejpěknější veršík. Tenkrát se to dělalo. Až v Petrově se jim jeden zalíbil. Jenže teď už mají na hrobě jiný pomník a ten nejhezčí verš je už navždy ztracený. Škoda, že už se na pomnících nenechávají jména zemřelých v předchozích generacích. Nejenom verše jsou tak ztracené.

Ženské to tehdy neměly lehké. Vlastně nikdy. Vzpomínám, když jsem byla malá a přišla ze školy, nikdo nebyl doma a studený barák. Kde měli stařenku, byli na tom lepší. Říkala jsem: „Mami, kdy už budete doma?“ Až sa vykopů arteple, skludí řepa, turkyň, polňačka, vyveze hnůj, zaoře, zaseje. No a až tyto práce ukončily, hospodyně, aspoň ve Špitálce, vzaly tragače a jelo se na sušinu. To byla suchá tráva v lese, protože krmení nebylo dost. Pak zase tragač, měchovicu a háček a jelo se na roští. Olamovaly suché větve, někdy i silnější, podle toho kolik dřeva měly na topení. Když napadl sníh, bylo to veselejší. Dralo se pěří, vyšívalo, chodilo na besedy. Aspoň pár měsíců odpočinku. No ale brzo zjara zase tragače a šlo se na trávu. Až na Dubňansko, na Homolu. To si pamatuju ze svého mládí. Ale nebyla jenom dřina, bylo i dost zábavy během roku, hlavně pro mladé. Ale o tom zas příště.

Marie Rybová

Krásy vacenovického kroje

V současné době zařizují starší dceři dospělácký „vacenovický“ kroj a není jednoduché zjistit, jak která část kroje má „správně“ vypadat. Určitě jste si na hodech a při jiných příležitostech všimli, že každý má ten „vacenovický“ kroj trochu jiný.

Říkám si, zda by nemohla vzniknout publikace, dokument o tom, jak by ten správný „vacenovický“ kroj měl vypadat? Posloužila by pro nás a další generace.

Při brouzdání na internetu jsem narazila na zajímavé odkazy a určitě bychom se jimi mohli inspirovat. Těch webových stránek je určitě víc, toto je jen nastínění a inspirace.

Např. na stránkách obce Šardice popisují, jak vypadá jejich kroj <http://www.sardice.cz/kultura-sport/nase-kroje/>. Na stránkách slováckého souboru Slováček Brno popisují kyjovský kroj a údržbu kroje <https://www.slovacekbrno.cz/inpage/popis-kroju/>, <https://www.slovacekbrno.cz/inpage/udrzba-kroju/>

Mohla by vzniknout publikace, dokument, který by popisoval „současný vacenovický“, kroj. Byly by tam fotky jednotlivých částí kroje, popis údržby kroje, oblékání kroje atd. Vše záleží jen na nás, co dáme dohromady. Určitě bychom využili všech dat a ty bychom potom mohli dát i na obecní webové stránky.

Kdokoliv z vás, kdo má zájem se na tomto dokumentu podílet, tak je vítán 9. 1. 2017 v 17.00 h na Obecním úřadě Vacenovice. Bude to informační schůzka, tam bychom si řekli více. Děkuji za váš zájem a těším se na setkání s vámi

Lípová Lucie

Starosti stárky

Už od mala jsem chodila na hody v kroji a vždycky si říkala: jaké je to, být stárka? Letos jsem si na vlastní kůži mohla vyzkoušet, jaké to je.

Je to opravdu velká zkušenost. A není to jen o tom obléct se do kroje, vyjít ven a zazpívat. Je to také o starostech a zařizování, které si málo lidí uvědomuje. Čím víc se hody blíží, tím starostí přibývá. Je to opravdu spousta zařizování a chystání. Od občerstvení po výzdobu sálu, tvoření růží na máj, voniček a spoustu

dalších věcí. Pamatuju si, že když jsme s holkama byly mladší, chodily jsme tehdejšími stárkám pomáhat s růžemi a voničkami. Vždy se nás sešlo tolik, že vše bylo za chvíli hotové a ještě jsme se u toho dobře bavily. Proto jsem byla dost zklamaná, když na chystání růží přišlo tak málo holek. Sice jsme to zvládly, ale myslím si, že by se holky měly zamyslet nad tím, že žádná stárka to nezvládne sama a potřebuje pomoc. Ať s růžemi, voničkami nebo sálem a stejně tak potřebuje pomoc stárek od kluků s jeho povinnostmi.

Týden před hodama utekl opravdu rychle, a když nastala hodová neděle, teprve jsem si pořádně uvědomila, co mě čeká a začala si klást otázky: opravdu zvládnu vyjít před všechny ty lidi a zazpívat? Nebudu vám tady popisovat, jak jsem byla nervózní, než pro mě stárek přišel, nebo jak zklamaná jsem byla, když začalo pršet. V ten moment, kdy jsem vyšla ven a odzpívala svoji sloku, ze mě všechna nervozita spadla a teprve pro mě začaly hody, které jsem si užila stejně, jako pondělní Hodky.

Být stárkou je velký zážitek a za tu nervozitu a starosti to opravdu stojí. Proto holky, které chcete být stárkou, neváhejte! A vy ostatní se opravdu zamyslete nad tím, že díky stárce, stárkovi a hospodá-

řům a jejich ochotě ty starosti podstoupit máme hody. Dokážete si představit, že by tato tradice upadla jen kvůli tomu, že by to nikdo nechtěl dělat? Protože, jak už jsem psala, je to docela dost starostí. Takže, aby hody i nadále každý rok pokračovaly, je k tomu potřeba i vaše pomoc při přípravách.

Tímto bych zároveň chtěla poděkovat svému stárkovi a hospodářům za to, jak jsme to zvládli a všem holkám a maminkám z kroužku, co mi pomohly s přípravami a tím mi to ulehčily. A také svým rodičům, že mi umožnili stárkovat. DÍKY :)

stárka Ivana Pavlíková

Táborové vzpomínání na Velký Újezd

Zima už klepe na vrátka, dny jsou chladnější, a to nám připomíná blížící se Vánoce, nejkrásnější svátky v roce. Čas zastavení, vzpomínání, jak jsme letošní rok prožili. A pro nás, táborový tým, to znamená, že je také potřeba si zrekapitulovat letošní farní tábor, zavzpomínat, sečíst „ztráty“ a především zapsat ty úžasné a nezapomenutelné táborové vzpomínky, které nám za nějaký čas připomenou, jak nám bylo ve Velkém Újezdu krásně.

Přestože letošní táborové plánování bylo o něco těžší a náročnější, i tak jsme naplnili kapacitu a na týdenní turnus jsme odjížděli v sobotu 6. srpna v počtu 42 osob. Když jsme uvažovali, v jakém duchu se tábor ponese, dlouho jsme nepřemýšleli. Letní olympijské hry v Riu de Janeiru nás doslova nakoply a nebylo co řešit – téma bylo na světě. A od toho dne vše směřovalo sportovním duchem k uspořádání farního tábora na faře ve Velkém Újezdu u Olomouce. Po celou dobu Olympiády nás doprovázelo heslo Emila Zátopka: „**Když nemůžeš, přidej**“.

Děti byly rozděleny do čtyř skupinek a každá skupinka reprezentovala jednu z olympijských barev. Poslední barvu obsadily kuchařky, zdravotník a zbytek táborového týmu – červení. Skupinky dostaly táborové šátky, které nosily nejen při hrách, ale po celou dobu tábora a hrdě reprezentovaly svůj tým.

1. Tasmánští čertíci (zelení)
2. Copacabana (žlutí)
3. Sprinteři (černí)
4. Olympici komici (modří)

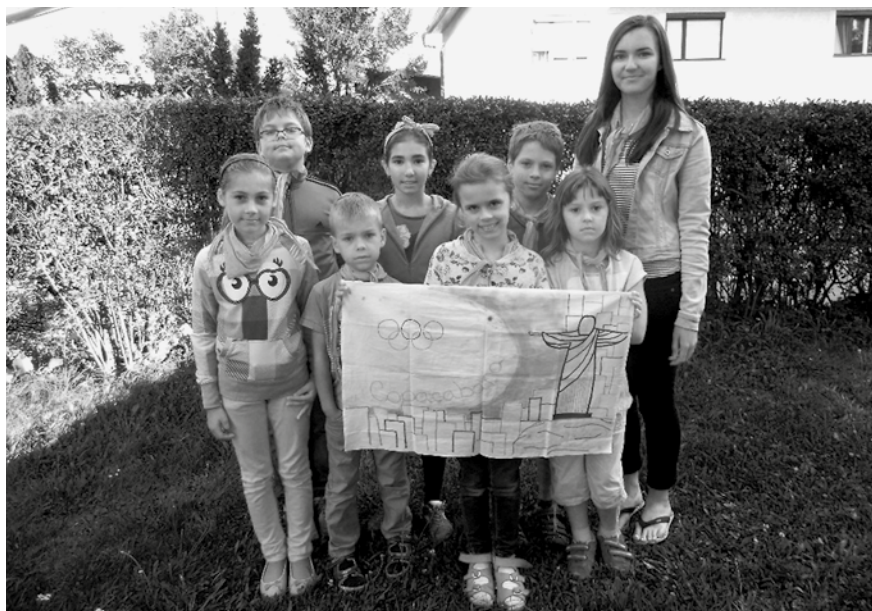
Děti malovaly nejen táborové vlajky, vymýšlely pokřičky, ale především soutěžily, bojovaly o body při hrách, sbíraly medaile a hledaly poklad. Zahráli jsme si mnoho zajímavých her, které byly především orientovány na Olympiádu: Lištičky, Sudá/lichá, Cesta labyrintem, Šífry, Vodní 5-ti boj, Bláznivý kreslíř, Stezka pozornosti, Literární štafeta, Biologická olympiáda, Epidemie, 9-ti boj a spousta jiných zábavných her. Také jsme nezapomněli na noční hru – Mouční červi, tradiční hru Pašeráci a vyvrcholením všech her je noční stezka odvahy. Nesmíme však zapomenout na zábavnou hru Přijela k nám pouť, která je pro děti velmi oblíbená, neboť navštěvují jednotlivá stanoviště a soutěží o bonbony, nikoliv o body. Také jsme si vyráběli luky a soutěžili v lukostřelbě.

Předposledním táborovým odpolednem vyvrcholila celá Olympiáda a skupinky se vydaly za pokladem předem vyznačenou trasou kolem Velkého Újezdu. Avšak se vracely zklamané, poklad nenašly, ale útechou jim byl alespoň pytlík bonbonů. Ovšem večer byl poklad objeven, který nám předal olympijský posel. V pokladu jsme našli nejen sladkosti, ale také malé věčné dárky, které nám farní tábor budou připomínat. Doufáme, že spokojení byli snad všichni 😊

Celodenní výlet byl v letošním roce krátký, co se týká počtu ušlých kilometrů, ale zato sklídl velký úspěch. Čekalo nás koupání v zatopeném kame-nolomu v krásné čisté vodě. Během pobytu na faře jsme měli také možnost podívat se do hrobky

Tasmánští čertíci

Copacabana

Sprinteři

Táborový tím 😊

Myslivci a myslivecký kroužek Sojky

Myslivci – Dětský den

Myslivci – Dětský den

Myslivci – Dětský den

Myslivci – Hon na drobnou

Myslivci – úspěšný lov

Sojky

Sojky

Sojky

Sojky

Sojky

Sojky – snídane na chatě

Myslivecký kroužek

Je tam velká sranda. Chodíme na vycházky, poznáváme živoč. v lese, hraje hry a když přejí tak máme sras na myslivni.

Pouštění kralíků

Při jedné schůzce jsme vypustili divoké kralíky na Čerlopotě.

Víkend na chatě

Když spíme na chatě tak si děláme stesku odvahy, opíkáme si špekáčky a připravujeme se na Zlatou srncí trofej.

Luzha Bouchalová
Maťa Jankubíčková

Sojky – Slohová práce

Včelařici z Vacenovic

ČSV ZO Kyjov pořádal v neděli 9. 10. 2016 u příležitosti 890 let od první písemné zmínky o městu Včelařskou neděli. V kulturním domě se sešli nejenom včelaři, ale i milovníci medu, kteří mohli ochutnat nejlepší medy našich včelařů a rovněž pro nás exotické medy ze Slovinska, např. chuťově zajímavý kaštanový med. Samozřejmě jsme na této akci nemohli chybět ani my s kroužkem. Pro svou prezentaci jsme dostali několik panelů a stoly, kde jsme mohli ukázat svou činnost a naše úspěchy v soutěži Zlatá včela 2016. Za účast v soutěži ve kvalitě medu byl náš kroužek ohodnocen Účastnickým listem, a jelikož to byl první ročník této soutěže na Kyjovsku, velmi si ho vážíme a bude přílohou v naší obecní kronice. V tomto roce jsme se zapojili i do každoroční soutěže O Putovní pohár ministra zemědělství, který je vyhlašován pro nejlepší včelařské kroužky. Zatím jsem nenašla výsledky soutěže, tak uvidíme. Ale určitě se už těšíme na Zlatou včelu 2017, která se

tentokrát uskuteční v Hodoníně. Na minulém ročníku ve Vacenovicích jsme si soutěž vyzkoušeli, našli jsme si i nové kamarády, určitě si to užijeme a přivezeme i dobré výsledky.

Včelaření je těžká práce. Problém je mnohdy i v tom, že když máme právě kroužek, není vhodné otevírat úly. Samozřejmě se učíme teorii, ale ruku na srdce, komu z vás by se chtělo přijít ze školy a v kroužku znovu sedět nad učebnicí. Tak možná z našich dětí nebudou ze všech včelaři, ale určitě si společně pěstujeme vztah k přírodě a rovněž se z nás stávají kamarádi, kteří se rádi vidí a rádi spolu tráví společné chvíle. A to je stejně důležité.

Jana Bačíková, vedoucí VKM Vacenovice

Podzim s Klubíčkem

Milí přátelé, jak si již mnozí všimli, Klubíčko se od letošního podzimu nachází na nové adrese, v ulici K Vinohrádkám č. p. 350. V září a říjnu jsme se proto opravdu činili. V domě proběhly drobné stavební úpravy, oprava sociálního zařízení, revize topení, výmalba a náročný úklid. Vzhledem k tomu, že některé z maminek chodí do práce, nebylo snadné vše skloubit a dokončit. Nakonec se dílo

zdařilo a v listopadu jsme mohli oficiálně otevřít a přivítat první dětské návštěvníky.

Na slavnostní zahájení plynule navázala úterní tvořivá odpoledne. V adventním období děti s maminkami vyráběly ozdůbky a různé vánoční dekorace a pekly perníčky. Šestáho prosince jim svatý Mikuláš do vlastnoručně vyrobených pytlíčků nadělil nějaké

sladkosti. Všechny děti byly spokojené a mikulášské odpoledne se jim moc líbilo. Jsme rádi, že se schází v tak hojném počtu a herna plní účel, kvůli kterému jsme ji zřizovali.

V průběhu listopadu probíhal v Klubíčku kurz efektivního rodičovství s Mgr. Janou Vaňkovou z Centra pro rodinu a sociální péči. Myslíme, že pro všechny zúčastněné byl přínosem. Pomohl nám nahlédnout do problematiky výchovy, uvědomit si chyby, které nevědomky děláme, pochopit potřeby dětí i dospělých a najít způsob, jak je naplňovat.

Věděli jste například, že když dítě ví, že je žádaným a ceněným členem rodiny, ochotně spolupracuje? Ví totiž, že je schopné a může přispívat k celku a dobré věci. Roste z něj pak člověk sebevědomý, odhodlaný a optimisticky smýšlející.

V měsíci únoru nebo březnu proběhne závěrečné setkání, kde zhodnotíme naše úspěchy a neúspěchy při používání nástrojů efektivního rodičovství. Paní lektorka nabízí představení a shrnutí celé problematiky i pro ty, kteří se podzimních přednášek nezúčastnili. Termíny oznámíme na facebooku Klubíčka a informačním kanálu obce.

V pátek 9. prosince jsme s dětmi vypustili balonky s přáním Ježíškovi a v sobotu 17. prosince se vydali do lesa udělat Vánoce zvířátkům.

Každý čtvrtek v 16:30 h v průběhu celého roku v tělocvičně základní školy probíhá cvičení maminek s dětmi a v úterý v 18:30 h latino-aerobik v sále Hospody u Letochů. Pokud máte chuť, přijďte si zacvičit!

A co pro Vás chystáme v roce 2017? Dětský karneval, burzu jarního a letního oblečení, další tvořivé dílničky a přednášky na různá témata. Zjara bychom se chtěli pustit do úpravy venkovních prostor centra. Naším cílem je vytvořit na zahradě malé hřiště a posezení s ohništěm, abychom se mohli scházet i venku.

Aktuální informace naleznete vždy na facebooku „Klubíčko Vacenovice“.

Závěrem Vám chceme popřát krásné a požehnané Vánoce. Děkujeme za Vaši přízeň a do roku 2017 přejeme všem hodně štěstí, zdraví a rodičům hlavně hodně trpělivosti při výchově svých ratolestí.

Zuzana Harcová

Jak jsme „rehabilitovali“ ve Zderazu u Skutče

Na internetu jsme již v loňském roce našli penzion, který pro seniory a zdravotně postižené nabízel své služby: ubytování, plnou penzi a také masáže, vířivku a další akce v hotelu. Poněvadž nám dali velmi výhodné ceny, vydali jsme se my, zdravotně postižení a senioři z Vacenovic, poslední srpnový týden do středních Čech. Vyjeli jsme v sobotu 27. srpna 2016 v půl sedmé ráno. První naší zastávkou byly **Jaroměřice nad Jevišovkou**. Myslím, že u nás toto poutní místo není moc známé, o to víc bylo zajímavé. Přijíždíme do obce, tu je otevřený kostel. Vlezla jsem tam a prosila dvě ženy, které zdobily a uklízely, o radu, jak se dostat na památky, které nabízí internet - **Kalvárii**. Jedna z nich zavolala na faru panu faráři a on na nás opravdu počkal a provedl nás celým areálem i s výkladem. Nejdříve kaple Loretánská spojená s farou, v níž nás otec Ondřej, polský řeholník - passionista, seznámil s jejich řádem i celým areálem, který je v našich zemích ojedinělý, protože celým svým rozvržením připomíná Jeruzalémskou Golgotu v Palestině. „Hora Kalvárie“ byla vybudována v letech 1680-1738 na doporučení františkánského poutníka ze Svaté země, který na jaroměřickém kopci shledával určitou podobu s jeruzalémskou Golgotou. Byl vybudován krásný barokní kostel titulu Povýšení Svatého Kříže. Jeho ústředním bodem je hlavní oltář s obrazem Vykupitele. Postupně byly vybudovány další sakrální objekty s mnoha biblickými upomínkami na Kristovu mučednickou smrt. Za oltářem je kaple – Zahradka getsemanská, kde jsou reliéfy Krista a apoštolů, mariánský obraz a křtitelnice z 15. století. Za touto kaplí je ještě jedna tzv. Loretánská, kde na oltáři je starobylá soška P. M. dovezené z italské Lorety. Do poutního areálu obehnaného vysokou zdí se vchází branou, umístěnou mezi dvěma věžemi, nad ní je výjev, kterým Pilát ukazuje lidu ztýraného Krista - Ejhle člověk (Ecce Homo). Pozoruhodná je i křížová cesta, jejíž začátek je v Jaroměřicích u kostela Všem Svatých a závěr v kapli s křížem a nástroji Kristova umučení, tzv. Pilátův dům. Ještě s káfičkem v kelímku si prohlédneme okolí a nastupujeme do autobusu směr obec Zderaz, Hotel Renospond, kde na nás již čekají s obědem. S ubytováním jsme sice trochu šachovali, ale nakonec bylo vyřešeno k všeobecné spokojenosti. Hotel je na samotě u lesa za dědinou, před ním koupaliště, také terasa se slunečníky a posezením. Musím říci, že nás vedení i osazenstvo hotelu notně rozmazlovalo. Bohaté snídaně, chutné a výživné obědy i večeře. Jedenkrát nám udělali místo večeře grilovačku na terase a opravdu poctivou. Maso vepřové

i drůbeží, hodně zeleniny i přílohy a také melouny, ananas atd. Čepovali nám k tomu pivo, samozřejmě i jiné nápoje či kávu. Nebylo na tom dost, uspořádali pro nás taneční zábavu s živou hudbou. Tak jsme to opravdu rozjeli, berle stranou, ruce nahoru a chalupa se otřásala v základech. Kromě toho jsme mohli využívat jejich zasedací místnost, kde jsme pořádali sedánky s vlastními pochutinami, dovezeným vínem a hlavně zpěvem. Úžasný večer jsme zažili, když za námi přijel pan farář z Vysokého Mýta Mgr. Pavel Mistr a přivezl i devadesátiletého děkana Mgr. Kunerta. Chutnalo jim naše vínečko i ostatní pochutiny a také naše zpívání. Magistr Mistr přivezl kytaru a tak jsme přezpívali kdekou českou i moravskou písničku, že jsme se ani po 22 hodině nemohli rozejít. K tomu, jak jsme se seznámili: jeli jsme našim autobusem na výlet **do Nových Hradů** a po prohlídce zámku do **Vysokého Mýta**. Uvidíme věž

Galerie klobouků Nové Hradý

Nové Hradky

kostela, do kterého nejdříve směřují naše kroky, abychom ještě stihli návštěvnické hodiny. Jedna z Marijánek už zde byla a jednala o vyšívaní plachty na jejich oltář, tak poprosila kněze o průvodcovskou službu. Otec Pavel velice rád vyhověl a provedl nás gotickým chrámem sv. Vavřince. Svou mohutností tvoří dominantu města. Původně raně gotická stavba prošla několika přestavbami. Současná podoba je výsledkem rekonstrukce koncem 19. století. Uvnitř je monumentální barokní oltář s originálem obrazu P. Brandla Nanebevzetí P. Marie z roku 1728, gotická socha vysokomýtské Madony z počátku 16. století a cínová křtitelnice z roku 1499. V těsné blízkosti stojí velice cenná zvonice. Samozřejmě zazněla i mariánská píseň a modlitba. A tak pan farář slíbil, že za námi přijedou a splnili slib, jak píše výše. Pak jsme v Mýtě ještě proběhli centrální náměstí s pravidelným půdorysem, podívali se na všechny vstupní městské brány, tj. Choceňskou, Pražskou i Litomyšlskou a samozřejmě každý si dal nějaký mls v místních obchodech a kavárnách. Ještě se vracím k Novým Hradům, což je moc pěkný zámek v soukromém vlastnictví manželů Kučerových. Při prohlídce zámecké expozice jsme viděli výstavu Umění nábytku v proměnách staletí ze sbírek Uměleckoprůmyslového muzea v Praze a nahlíželi do soukromých prostor majitelů. Zámek je obklopen rozsáhlými pozemky, na kterých současní majitelé založili a stále ještě zakládají rozmanité typy zahrad. Z oken zámku se díváme na větší zámecký rybník, jehož pravidelná zeď připomíná barokní vodní kanál. Velké pravidelné záhony jsou lemovány středomořskou levandulí, květinové partery jsou osázeny jak trvalkami, tak i letničkami. Vše doplňují drobné rokokové plastiky z pískovce. V zahradě nemůže pochopitelně chybět voda, tryskající jak z malých fontán, tak rovněž tekoucí ze svahové kaskády. Na místo původního zámku vede od kostela nově opravená pískovcová křížová cesta z roku 1765, kterou jsme však nestihli projít. První české muzeum cyklistiky je otevřeno od roku 2007 a je stále největším muzeem svého druhu ve střední Evropě. Když jsme se zde rozdělili, chlapi šli dle

více než 250 exemplářů jízdních kol, od nejstarších velocipedů až po závodní kola z konce 20. století, ale také nesčetně dalších exponátů, které s vývojem cyklistiky úzce souvisí, od náhradních součástek, cyklo-doplňků, trofejí, dobových fotografií, textilií a tiskovin. Tato výjimečná sbírka je umístěna v barokní sýpce nad zámekem, jejíž budova je sama o sobě pozoruhodná. My dámy, které oceňují romantický módní styl, jsme navštívily Galerii anglických klobouků. V expozici je vystaveno více než sto dámských klobouků roztočivých tvarů, materiálů a barev. A když to bylo povoleno, tak jsme samozřejmě zkoušely a nakrucovaly se před zrcadly a bavily se tímto nevšedním zážitkem. V letošním roce také galerie poskytla prostor pro několik krásných klobouků, které typujeme tak pro účastnice Velké Pardubické či podobné události. Když jsme se ptaly na ceny, tak prý přibližně mezi 3 až 7 tisíci Kč. No nic pro nás, i když se nám moc líbily. Před galerií je Labyrint, jak jej nazývali staří Řekové, jenž je stavba složitého půdorysu. Na Krétě jej podle pověsti vytvořil umělec a stavitel Daidalos pro krále Minóa, který v něm dle legendy ukrýval netvora Minotaura, jemuž byly přinášeny lidské oběti. Od dob renesance až po současnost byla budována bludiště či labyrinty, jako trvalé součásti velkých zahrad. Tato díla slouží nejen pro kratochvíli a pobavení návštěvníků, ale symbolizují také lidské putování životem, neboť i to je nekonečným hledáním správného směru. Novohradský labyrint měří asi 600 metrů. A co myslíte, vyzkoušeli jsme se ztratit v labyrintu, hádáte dobře – vyzkoušeli. Ale všichni jsme se našli a honem zpět do autobusu, který nás ještě zavezl do Vysokého Mýta.

Další odpoledne jsme vyrazili přes **Slatiňany do Pardubic**. Zámek **Slatiňany** nás mile překvapil svou krásou. Zámecká expozice nás zavedla do panského patra s reprezentačními, společenskými a soukromými prostory, které na přelomu 19. a 20. století obývala rodina knížat z Auerspergu. Dále jsme sešli do suterénu zámecké budovy, kde se dochoval ojedinělý soubor provozních prostor v podobě kuchyně a umývárny nádobí. Opravdovým unikátem je kotelna z počátku 20. století se soustavou rozvodného potrubí, originální izolací a tisícilitrovým boilerem. Gotická tvrz ze 14. století se během 600 let proměnila v moderní sídlo šlechtické rodiny Auerspergů. Pohodlným barokním schodištěm jsme sešli na prosklenou verandu s pozoruhodným grafickým souborem vedut města Vídně. Dále reprezentační přijímací salon se zlacenou štukovou výzdobou, který zámek rozděluje na panskou a dámskou část. Salon kněžny zaujme zelenými tapetami a rozměrnou podobiznou kněžny Marie Kinské a překrásnými výhledy do parku. O harmonickém manželství knížecího páru se dovídáme v ložnici, kde navíc lze spatřit dobovou technickou vymoženost v podobě splachovací toalety z roku 1903. Salon knížete a sousední pracovna poodhalí tajemství úspěšného auersperského podnikání a v ranním pokoji jsme si prohlédli rodinné šperky a fotografická alba. Knihovna s pěti tisíci svazky v intarzovaných skříních ukrývá hned dvoje tajné dveře a poslední prostorou knížecího bytu je jídelna s největším obrazem na zámku. Znovu do autobusu, který nás přivezl do **Pardubic**, na nábřeží Labe za stadionem. Odtud, téměř poklusem, jsme se vydali do starého města, kde chceme uvidět vybrané kulturní památky. **Dům U Jonáše** na Pernštýnském náměstí je jedním z historických symbolů Pardubic, je součástí městské památkové zóny. Z konce 16. století pochází většina dochované malířské výzdoby. Bohatá štuková výzdoba se stala dominantním projevem nového výtvarného řešení domů na náměstí. **Zelená brána** je charakteristická a významná dominanta města. Tento celek je jediným významným, ale velice cenným zbytkem městského opevnění z počátku 16. století. Je jedním ze vstupů do městské památkové rezervace. Prošli jsme kolem **gotického kostela Zvěstování Panny Marie** a také **Farního kostela svatého Bartoloměje**. A vůbec celý Pernštýnské nám. i celý střed města s budovou divadla, je nádhernou ukázkou renesančních domů a štítů. Ještě jsme stihli koupit si

Chlumek u Luže

v informačním centru pardubický perník a lístek na MHD a honem zpět na nábřeží, aby nám autobus neujel. Na Pardubice jsme měli hrozně málo času, přesto některé naše seniorky stihly zúčastnit se předvolebního mítinku, ze kterého si přinesli suvenýry.

Hned v neděli dopoledne jsme se vydali na pout. Výraznou dominantou obce **Luže**, městečka ležícího v lesnaté kotlině, je mohutný, raně **barokní poutní kostel zasvěcený Panně Marii Pomocné na Chlumku** z konce 17. století, postavený na čedičovém návrší. V 10 hod byla za nás sloužena mše sv., dokonce jsme zde prošli Svatou branou Božího Milosrdenství. Kostel je jednoduší stavba s bočními kaplemi, užším odsazeným presbytářem a dvojvěžovým průčelím. Zajímavostí interiéru je mariánská, kruhová, zděná kaple, která je zaklenuta s polygonální lucernou. My jsme po mši všechno prozkoumali, většina z nás vyšla po schodech až k varhanám a do arkády. Hledíme na oltář sv. Apoleny, kazatelnu, plastiky hlavního oltáře, zejména dva monumentální anděly, sousoší Zvěstování P. Marii, Boha Otce nad kazatelnou a sochy sv. Josefa. Středem hlavního oltáře v kapli v presbytáři je obraz *Panny Marie Pomocné neboli Pasovské*, zasazený do stříbrného rámu z roku 1694, v řezaném rámu s rohy hojnosti s květy a ovocem, který podírají dva andělé nadživotní velikosti. Baronka Hýzrllová z Chodů již v 60. letech 17. století milostný rodinný obraz P. Marie Pomocné neboli tzv. Pasovské, jehož originál vytvořil slavný Lucas Cranach starší kolem roku 1552, darovala kostelu. Od stejných majitelů je postaven i přilehlý františkánský klášter, v němž sídlí Hamzova odborná léčebna. Dokonce zde byl zřízen výtah do areálu obdélníkového půdorysu, vymezeného ohradní balustrádou se čtyřmi většími a čtyřmi menšími kaplemi. Impozantní je i schodiště k chrámu. Pak už nasedáme do autobusu a těšíme se na oběd v našem hotelu. Odpoledne je horko, tak někteří jdou na houby, ostružiny do lesa, někteří navlečou plavky a využijí bazénu před hotelem, někteří si posedí a pokecají venku pod slunečníky s pivem či káfičkem a také nezbytným zákuskem.

Poutní místo Chlumek u Luže

Jedno odpoledne jsme se vydali na pěší turistiku do **Toulovcových maštálí**. Zkoumali jsme kudy nejlépe, abychom to fyzicky zvládli. Tak nás pan řidič zavezl do výchozího místa – parkoviště Vranice. Svahy údolí tvoří pískovcové skalní stěny, místy rozčleněné do samostatných útvarů - věží a pilířů, či výčnělků, rozsedlin a bloků. Ty nevystupují nad okolní terén, avšak jsou zahlobuneny do pískovcové plošiny, pod její povrch. Od parkoviště šlapeme po kamení, klopýtáme přes kořeny, přeskakujeme potok až ke Skalnímu bludišti Toulovcových maštálí. Toto skalní bludiště je tvořeno v pískovcích vyhloubenou soustavou úzkých roklí (sklepů), které postupně od vchodu nesou název Kuchyně, Sklep, nízká chodba Myší díra; uprostřed rokliny se nachází skalní útvar Zvon - balvan ve tvaru zvonu, zapřičený mezi skalními stěnami. Podle pověsti tu měl tajný úkryt rytíř Vavřinec Toulovec z tvrze v Jarošově. Prohlídka těchto skalních labyrintů nás nadchla, i když někteří se raději vraceli stejnou cestou než by vylezli po úzkém průlezu na vyhlídku. Tady pohlížíme do údolí s hlubokým lesem a těšíme se z krásné vyhlídky. Zpět od Toulovcových maštálí k parkovišti u Vranice se vrací většina z nás vrchní cestou vhodnou i pro kolaře, paseme se na borůvkách a brusinkách, prohlížíme zajímavou krajinu. Při cestě míváme sedátko s kulatým stolem, vytesané v pískovcovém balvanu, zvané Panský nebo též Žižkův stůl. Někteří se zastaví v chalupě na občerstvení, ale když máme odjíždět, zjišťujeme, že postrádáme jednoho turistu. Všichni zkoušíme hledat, halekáme, někteří se vrací i k hospodě, ale asi po půlhodině náš ztracený syn se vrací z úplně opačné strany, než předpokládáme. No nevádí, jsme všichni, nasedáme do busu a už se těšíme na večeri.

Ve čtvrtek jsme si udělali celodenní výlet do **Kutné Hory**. Popisovat toto starobylé město je asi zbytečné, ale všichni jsme byli hrozně nadšení, prošli samozřejmě nejdůležitější památky jako Kostel Věch svatých s kostnicí a katedrální chrám Nanebevzetí Panny Marie a sv. Jana Křtitele v Sedlci, **Chrám sv. Barbory**, s jehož stavbou započali horníci v r. 1388, jehož architektem byl Jan Parléř.

Ta vznešenost, výška, výzdoba trojlodí, ale i nevšední, někdy i nezvyklé ozdoby a vyobrazení, např. plastika horníka, který je otočený zády k městu a přidržuje si kutnu a odkrývá své pozadí, nebo výjevy s netopýry, démony, žabami nebo okřídlenými berany. Na jednom z pilířů je namalována i opice s pomerančem, kdy se jedná o první zobrazení tohoto ovoce u nás. Atmosféra přítlumená barevným světlem vitráží na oknech a celý interiér, jakož i venkovní nezaměnitelná podoba stavby chrámu nás diváky a turisty vždycky dostane. Od chrámu přecházíme kolem jezuitské koleje do malebného historického centra, ve středověku označovaného za stříbrnou pokladnici českého království. Dodnes dává na odiv bohatství zdejší stříbrné šlechty; v roce 1995 bylo zapsáno na Seznam světového kulturního dědictví UNESCO. Nahlížíme **do kostela sv. Jakuba**. Ke vzniku tohoto kostela se váže jedna z nejpůsobivějších místních pověstí, podle které v sousedství býval rudní trh a od nepaměti zde rudokupci vykupovali od těžářů stříbrnou rudu. Kousky rudy spadlé na zem byly nametány, schraňovány a z takto získaného stříbra zaplacená stavba kostela. Naše skupinka prochází křivolakými uličkami starého města a v první řadě hledáme nějakou kafeterii. Přicházíme až na Havlíčkovu náměstí, zde si v předzahrádce restaurace pochutnáme na našem obědě a kávi, vykonáme potřeby a jdeme **do Vlašského dvora**. Tato památka nám není moc známá, o to víc se nám líbí. Zaplatíme snížené vstupné, pofotíme se na nádvoří u kašny a už nás provádějí historickými místnostmi. A že je se na co dívat. Vlašský dvůr je palác s komnatami, s honosnou domácí kaplí, pod níž je pokladnice s okovanými dveřmi a v kameni tesanou latinskou výstrahou. Jejím překlad zní „Nedotýkej se mne!“ V zasedací místnosti jsou nástěnné malby: Dekret Kutnohorský a Volba Vladislava Jagellonského. Z doby renesance a baroka se dochovala konšelská lavice a bronzová deska. Ještě z balkonu hledíme na nádvoří a pak již dolů. Na druhé straně vchodu je muzeum stříbra a jeho zpracování na mince, tam už jsme se nedostali a vraceli se přes Palackého nám., prohlížíme si **Morový sloup**, jdeme kolem velké **Kamenné kašny** z roku 1495. Jedná se o bohatě zdobený kamenný dvanáctiboký hranol ve stylu pozdní gotiky. Stavitel vystihl vztah obyvatel k vzácné vodě, která ve středověku do města musela být přiváděna několik kilometrů dlouhým dřevěným potrubím. Kašna sloužila jako rezervoár pitné vody až do roku 1890. Ještě dnes jsme se u ní občerstvili a pospíchali ke stanovišti našeho autobusu. Unaveni, ale velmi spokojeni jsme se vraceli k večeri do našeho dočasného domova. V pátek ještě poslední masáže, někteří si objednali i vířivku a rašelinové obklady, takže až odpoledne se vydáváme na výlet **do Proseče**, kde jsme si prohlédli náměstí, kostel sv. Mikuláše, nahlédli přes okno do Muzea dýmek a hlavně prošmejdili obchody na náměstí, vždyť už zítra jedeme domů, tak musíme něco přivést. Kdo chtěl, ještě si mohl prohlédnout **pískovcová obydlí ve Zderazi**. Podle některých názorů mohla být vytesána v době 30-ti leté války jako úkryt pro úrodu a majetek před vojskem a teprve později byla některá z nich využita pro bydlení. Před vydáním tolerančního patentu měla být využívána k tajným obřadům a setkáním nekatolického obyvatelstva. Jeden velký sklep, který má uprostřed sloup a okolo vytesaná sedátka a kolem sloupu tančili prý Adamité, jak lidé říkali helvétům. Některé sklepy sloužily jako dílny. U čp. 45 je v pískovci vytesaná kovárna s výhní, další je sklep o třech místnostech, jen jedna má okna. Jeden sklep je zatesán o podlaží níž. Někde jsou vidět záseky na sloupky a trámy sušárny ovoce, mají vytesané různé poličky, výklenky, sedátka, průhledy. Uprostřed nebo v rohu mají

Toulavcovy maštale

kruhové větrací otvory. Všechny sklepy jsou na bývalých nebo současných obecních parcelách, proto zůstaly zachovány.

Po večeri už poplatíme dluhy v restauraci a chystáme se na cestu domů. Ještě je v plánu navštívit **Veselý kopec u Hlinska**. Veselý kopec je půvabným místem na rozhraní Železných hor a Žďárských vrchů. Právě sem byly od 70. let min. století přenášeny objekty z části oblasti zvané České Horácko. Roubenky přinášejí svědectví o bydlení a hospodaření drobných zemědělců. Je zde soustředěna jedinečná kolekce technických památek na vodní pohon. Patří k nim mlýn s varnou povidel, stupník na tříslo, olejna a pila. Tyto stavby jsou postaveny kolem původního náhonu, který zde byl zbudován již v 16. století. K unikátním stavbám patří také tzv. polygonální stodola. A v této stodole pekli chleba, koláče a jiné pečivo, které vonělo a nedalo se nekoupit. Chtěli jsme si dát posvícenskou husu, ale nebyla. I když všelijakých pochutin, klobás, uzeného, dokonce hovězí uzené, bylo dostatek, že jsme zase utratili, co se dalo. Veselý Kopec je místem konání mnoha programů přibližujících různé oblasti lidové kultury v různou roční dobu. My jsme se trefili na posvícení, hrály zde lidové muziky, ukázky řemesel a další. Někteří si pozpívali s cimbálovkou, jiní proběhli všechny stánky a bylo to pěkné. Po obědě už nás pan řidič svolával k autobusu a dalekou cestou se vracíme k domovu. Někteří už se ptají, co plánujeme na příští rok, všem se líbilo naše společné „rehabilitování“. Ne nadarmo se náš hotel jmenoval RENOSPOND, což prý značí „obnova těla“. Také zase šťastnou cestu i v příštím roce.

Marie Měchurová

Malou připomínku úvodem pro většinu těch, kteří nesloužili v těchto letech v tehdejší armádě. OBZ vzniklo na přímý příkaz velení sovětské armády a až do svého zrušení plně podléhalo vedení KSČ a jejím prostřednictvím sovětské NKVD. OBZ se zároveň podílelo na postupném přebírání moci KSČ v Československu v letech 1945 - 1948 a po převzetí moci komunistickou stranou v únoru 1948 na odstraňování skutečných či smyšlených oponentů KSČ v československé armádě. Oficiálně zaniklo 1. dubna 1946.

Do povinné vojenské služby jsem byl povolán v prvním odvodu. Z početného ročníku 1928 jsme byli odvedeni jen 3, zbytek našeho ročníku až další rok. Byla nám nabídnuta možnost volby místa i dalšího osobního zájmu, pokud o to písemně požádáme. Těto možnosti jsem využil, a ku podivu jí bylo vyhověno. Bránil jsem se totiž pomyslením, že bych měl strávit dva roky nějakou neúčinnou, nepraktickou a pro další život nevyužitelnou činností. Nastoupil jsem základní vojenskou službu v Brně Židenicích u Měřického dělostřeleckého útvaru.

V této době jsem také poznal vyšetřovací metody OBZ (forma STB v armádě).

Můj kamarád na stejné světlici, Vašek Škorpík, měl sestru, která byla letuškou u ČSA na vnitrostátních linkách. Jako svobodník měl možnost návratu do kasáren o hodinu později a jako Brňák to běžně používal. Jednou se vrátil v době, kdy jsme již měli na světlici podle předpisu zhasnuto, a referoval nám, že se něco stalo s letadlem, na kterém měla službu, a toto se na letišti v Brně nevrátilo. Letadlo uletělo přes hranice do tehdejšího západního Německa, což bylo přísně utajeno. My jsme ho chlácholili, že se třeba nemuselo nic vážného stát a podobně. Druhý den však byli předvoláváni někteří z nás spolu se službou na bránu a odvážení neznámo kam. Ti, co se pak za několik hodin vrátili, odmítali o tom říci slovo.

Dostalo se i mě. Byl jsem odveden na bránu kasáren, předán ozbrojené strážce a odvezen pod Špilberk na Husovu ulici. Nevěděl jsem, že je to sídlo OBZ, což se ale hned vyjasnilo. Vyšetřování

probíhalo podle scénáře, jaký je dnes běžný v každé dnešní detektivce. Naučili se to tehdejší vyšetřovatelé od spisovatelů těchto detektivek nebo opačně?? Dva vyšetřovatelé, první mladší a tvrdší s použitím tehdy obvyklých metod facek, kopání a eventuálně něčeho tvrdšího, a starší s větší hodností, jakoby milejším vystupováním, ale záłudnějšími otázkami s výhledem, že vyšetřovaný je již morálně dostatečně zpracován na přiznání.

Z prvních otázek jsem vystihl, že se jedná o únos dotyčného letadla do západního Německa a vyšetřování vede k tomu, jak a kdo souhlasil s touto eventualitou. Uvědomil jsem si, pokud se přiznám, že jsem se nějak zúčastnil debaty po návratu Škorpíka a tím se octnu ve skupině, která má něco společného s tímto případem, bude to pro mě velmi zlé. Vyšetřovatelé mně také uvedli, že o mně vědí všechno z civilu (z posudku MNV Vacenovice.) Zvolil jsem taktiku dodržování předpisů, že po večerce a zhasnutí je nařízen povinný klid. Na záłudné otázky jsem neustále prohlašoval, že si z tohoto večera nemohu nic pamatovat, po večerce a potmě vždy hned usínám, stejně tomu bylo i dotyčného večera. Sice jsem měl obavu, jak vypovídali jiní, ale to jsem musel riskovat přes tvrdé vynucování, abych také nepoškodil ostatní. Také jsem si uvědomoval, že bych také byl pro tento případ, vzhledem k posudku z obce i vítanou kořistí do skupiny, jaké se tenkrát v padesátých letech vytvářely.

Po tvrdých fackách a řvaní prvního a vliďných, ale jedovatých řečech druhého již oba zjistili, že ze mě nic nevymlátí a mě vyhodili na ulici. Musel jsem jim před tím dát slib naprosté mlčenlivosti a poučení, že pokud se tu ještě jednou objevím, již odtud neodejdu. Pak jsem byl propuštěn na ulici. Po návratu do kasáren jsem na četné dotazy zarytě mlčel, stejně jako ostatní, a to až do konce vojenské služby.

Po těchto 65 let jsem si při vzpomínce na tento zážitek uvědomoval své štěstí s porovnáním na jiné případy, které končily tragicky.

Ing. Blažej Ing

40. výročí založení DH Radostné mláďí

Letos už tomu bylo 40 let, co se začali scházet členové DH Radostné mláďí kvůli dechovkovému muzicírování. Toto pěkné výročí oslavili poslední srpnový víkend 26. - 28. 8. 2016, kdy oprášili své nástroje a přišli zavzpomínat na krásné společně prožité chvíle jejich muzikou protkaného dětství. V pátek byl sraz před Hospodou U Letochů a následovala obchůzka vinných sklepů jak členů dechové hudby, tak jejich příznivců. V sobotu začala oslava v areálu farního dvora za kostelem nejdříve návštěvou kamarádů, kteří si s nimi už nezahrají, na hřbitově. Na program, ve kterém vystoupili současní i staronoví hráči DH Radostné mláďí, nyní DH Vacenovští muzikanti, se přišli podívat všichni, kteří je měli a mají rádi. Bylo milé a dojemné pozorovat, jak už v hraní a zpěvu pokračují i děti některých muzikantů. Pozvání přijal a dirigent a učitel pan Michal Komosný, který je vždy vedl k tomu, aby měli dechovku rádi a má největší zásluhu na tom, co všechno se naučili. Na trubku si dokonce zahrála stupnici i starostka obce Vacenovice Ing. Jana Bačíková, bývalá členka dechové hudby, za což si vysloužila velký potlesk. Večer následovala volná zábava s názvem „Zahrajme si sami sobě“, která se nesla v duchu

přátelské a rodinné atmosféry, výborné nálady a úsměvných vzpomínek na staré časy. V neděli byla oslava zakončena mší svatou za živé i zemřelé muzikanty z Vacenovic. Byly to krásné tři dny strávené ve společnosti příjemných lidí za doprovodu skvělé hudby a srdečného zpěvu, už teď se všichni těší na to kulaté 50. výročí ☺

Ing. Marta Grufíková

40. výročí založení DH Radostné mládí

Rok 2016 a Mužský sbor z Vacenovic

Při každoročním psaní našich příspěvků do Zpravodaje, se mi nabízí možnost zkopírovat příspěvky z minulých let. Většina akcí se opakuje a potkáváme na nich stejné kamarády a příznivce pěkné lidové písničky. Bohu díky - nejde to. Každá akce je opravdu originální, každý další ročník se liší, byť jen v detailech, od ročníků minulých. Navíc i letos jsme dostali pozvánky do míst, kde jsme ještě nevystupovali. Tak jako v předchozích letech, tak i po celý letošní rok se aktivně zúčastňujeme různých liturgických akcí v našem kostele. Mezi ty radostné určitě patří křtiny, 1. svaté přijímání, životní jubilea a svatby. K životu patří paradoxně i smrt a proto i v našem repertoáru jsou pohřební písně. Jejich zpěvem se snažíme přispět k důstojnému rozloučení s našimi zesnulými spoluobčany.

V dalších řádcích mého příspěvku vás rád seznámím s akcemi, které jsme letos absolvovali, a podělím se s vámi o naše letošní zážitky.

9. ledna jsme zazpívali „pivašské“ pásmo na Farní veselici. I díky pohotovosti Tomáše Letochy se nám na jevišti dostaly půllitrové rekvizity zavčas a v pořádku. Líbí se nám, že veselice s podtitulem „Pobavíme sami sebe“, je hojně navštěvována a našla si svoje místo v kulturním kalendáři Vacenovic.

31. ledna jsme uspořádali XII. Předfašankové setkání mužských sborů ve Vacenovicích. Naše pozvání přijali chlapi z mužských sborů z Hovorán, Nedakonic, Dolních Dunajovic, Vrbice, Ratíškovice, Hroznové Lhoty, Milotic, Prušánek, Dubňan, Strání, Folklórní skupina Kuklovjané z Kuklova, naše Marijánky a Veronika Stašová - dohromady okolo 160 zpěváků. Celým setkáním provázela Jana Měchurová. Na tomto místě bych rád znovu poděkoval našim sponzorům a příznivcům, kteří setkání podpořili nejen finančně, ale i materiálně. Naši největší odměnou byla pochvalná slova od kamarádů z dalších sborů a plný sál spokojených diváků.

15. února jsme zazpívali na Valné hromadě ČČK, na které byli oceněni i dárci krve, kteří se k darování této nejcennější tekutiny dostali i díky naší akci „Daruj krev s mužským sborem“. Při letošním jedenáctém ročníku s námi 15. března darovalo svoji krev

rekordních 25 dárců, z toho 4 poprvé. Další ročník uspořádáme v březnu 2017.

V pátek 15. dubna proběhl úklid lesa v rámci akce Den Země. S tradičním heslem: „Nigdo to za nás neuklidí“, jsme vyrazili na úklid našeho rajónu od Šmelcu po drůbežárnu.

24. dubna – setkání mužských sborů v Dubňanech – letos už 26. ročník. Dubňáci nezklamali a setkání bylo opět perfektně připravené. Jsme rádi, že nejenom na tomto setkání se daří naplňovat motto setkání v Dubňanech: „Každý v jiném kroji, písnička nás spojí“.

15. května jsme zazpívali v Miloticích na zámku a 28. května jste nás mohli vidět a slyšet na Slavnosti v Ratíškovici. Nebojte se – domů jsme přijeli sice v noci, ale zavčas – nezmokli jsme ☺.

4. června jsme vystoupili na Dnu farnosti. Při této krásné akci se sejdou všichni vacenovští umělci a svým zpěvem a tancem potěší všechny přítomné diváky.

11. června jsme vyjeli „na Vrbicu“. Před samotným programem, nás kamarádi z Vrbice vzali na prohlídku vinných sklepů. Tyto sklepy jsou ručně kopané v pískovcovém slepenci a další zajímavostí je, že ve stráni Stráž je i sedm pater sklepů nad sebou.

Na 7. srpna jsme dostali pozvánku na 32. Národopisný festival kyjovského Dolňácka na zámku v Miloticích. Vystoupili jsme v pořadu Jary Gajdy: „Písně ze Svatobořic – Mistřína“. V tomto pořadu vystoupily sbory bývalého Milotického panství.

13. srpna jsme pogratulovali kamarádům z Hroznové Lhoty k dvacátému výročí založení jejich sboru. Pěkné počasí, spousta gratulantů – tak má vypadat správná oslava narozenin.

20. srpna jsme zavítali na Podluží do Moravského Žižkova, na Předhodové zpívání. Krásný letní večer byl plný zpěvu a tanců, nových přátel a dobrého vína – to se nám těžko odjíždělo k domovu.

V pátek 26. srpna jsme svým zpěvem obohatili Den otevřených dveří – Letní noc v Domě s Pečovatelskou službou ve Svatobořicích – Mistříně. V rámci této akce mohou její návštěvníci nahlédnout do bytů, či jiných prostor v DPS a seznámit se tak s nabídkou a historií služeb.

V sobotu 27. srpna jsme pogratovali kamarádům z bývalého Radostného mládí ke čtyřicátému výročí založení. Jelikož někteří z nás v Radostném mládí vyrůstali, naleštili jsme trumpety a pod vedením pana Komosného jsme si při vzpomínkovém vystoupení také zahráli. Děkujeme klukům z Vacenovských muzikantů za krásné sobotní odpoledne a večer. Měli jsme možnost setkat se s kamarády, které jsme dlouho neviděli a zavzpomínat na společné zážitky z našeho opravdu radostného mládí.

K závěru roku patří na našich zkouškách nacvičování adventních písní. Doba Adventu je dobou očekávání. I letos, stejně jako minulé roky, jsme toto očekávání zprjemnili našim spoluobčanům v Domě pokojného stáří v Čeložnicích a v Domově na Jarošce v Hodoníně. Spolu s našimi hosty jsme uspořádali Adventní koncert v kostele Božského Srdce Páně ve Vacenovicích. Tento koncert jsme předvedli také v kostele sv. Jiljí v Chropyni.

23. prosinec je už pevným termínem pro „Zpívání u vánočního stromu“, které začne v okamžiku rozsvícení vánočního stromu

před novým Obecním úřadem. Pro všechny, kteří přijdou nejen si poslechnout, ale i zazpívat společně koledy, bude přichystané „neco teplého“ na ochranu a promazání hlasivek.

Přijměte rovněž pozvání na 19. únor 2017, kdy se opět chystáme uspořádat doma ve Vacenovicích XIII. Předfašankové setkání mužských sborů. Pozveme nejen sbory z blízkého okolí, ale i ze vzdálenějších regionů, abyste měli možnost potěšit se krásou lidového zpěvu, hudbou a pestrostí krojů.

O činnosti a aktivitách našeho sboru se můžete více dozvědět na našich internetových stránkách: www.mszvacenovic.wbs.cz a na Facebooku. Najdete tam také bohatou fotogalerii a videa z akcí, kterých jsme se zúčastnili.

Děkujeme našim posluchačům a divákům za přízeň, rodinám za obrovskou podporu a trpělivost a Vám všem přeje krásné prožití svátků vánočních a úspěšný nový rok 2017.

*Mužský sbor z Vacenovic z. s.
Zdeněk Novotný*

XII. Předfašankové setkání mužských sborů

Jak se prozpívaly rokem 2016 členky pěveckého sboru Marijánky

Zpěvačky přivítaly 31. ledna nově nastupující rok svým pěveckým pásmem v programu Předfašankové zpívání mužských sborů v prostorách místního KD. 6. února dostaly příležitost podpořit svou účastí sokolský ples v Dubňanech. Radost jim přinesl nejenom zpěv, přátelské společenství, ale i tombolové výhry. V měsíci dubnu Marijánky zpěvem, kyticí a projevem vděčnosti děkovaly za přátelské služby své obětavé „kostymérce“ paní Marii Kundratové při oslavě jejich 80. narozenin. 9. dubna přijaly Marijánky pozvání do horňácké obce Kněždub, kde si mohly - s mnoha dalšími ženskými sbory - radostně zazpívat s cimbálovkou Pavla Múčky ze

Strážnice. Velkou radost Marijánkám udělala návštěva Vacenovic paní Dany Zátokové (10. dubna). Přivítaly ji kyticí jejich oblíbených lilíí a zpěvem obohatily nedělní mši svatou, která byla sloužena za jejího manžela a členy rodiny.

Krásný měsíc máj přinesl zpěvačkám návštěvu pěkné vesnice Bulhary, kde se zařadily do kulturně-společenského programu Kosení louky. Marijánky se prezentovaly pouze svým pěveckým uměním, v soutěžní části kosení louky za ně „bojoval“ vynikající sekáč a řezbářský umělec František Zelinka (původem z Ratíškovic, nyní žijící v Mikulově).

Čtyři členky sboru dostaly možnost přijmout nabídku k účasti na farní pouti do Říma. V čase od 15. do 20. května si mohly zazpívat v římských bazilikách a prožít vzácné duchovní chvíle při denní účasti na bohoslužbách. Architektonická krása města, vzácnost muzejních sbírek, posvátnost míst věčného města se pojila s prožitkem radostného společenství poutníků.

4. června se Marijánky připojily k oslavě jmenin našeho kostela a na Den farnosti se občanům představily prezentací svého „minimuzikálu“ Zpívá Jarmila Šuláková se svým Fleretem. V podobné recesi se nesla i jejich pěvecká gratulace (25. 6.) k 70tinám kostelníka Ladislava Krista. Marijánky byly starostkou obce pozvány (23. 6.) k návštěvě Prahy při příležitosti autogramiády knihy „Dana a Emil Zátopkovi - náš život pod pěti kruhy“. Paní Dana Zátopková byla evidentně potěšena krojovanými zpěváky z Vacenovic. Při „nekonečném“ signování své knihy si ráda zazpívala, připila na zdraví a s potěšením zavzpomínala na Vacenovice.

Marijánky – jako členky Sokola - každoročně zajišťují do Velkých Bílovic, kde místní TJ v přírodním areálu vinohradů zajišťuje přehlídku tělocvičného a pěveckého umění svých členů při příležitosti vzpomínky upálení Jana Husa (6. července).

V tomto roce se zpěvačkám dostalo pozvání do vinařské obce Hovorany. Rodinná vinařství se 16. července prezentovala svými nejlepšími vzorky a Marijánky obcházely výstavní prostory vinných sklepů a nabízely k poslechu široký pěvecký repertoár. Písněmi na přání potěšily hodně „neslováckých“ návštěvníků, kteří byli překvapeni atmosférou bezprostřednosti a autentičnosti projevu.

Sbor Marijánky je pouze šestičlenný. O to s větší intenzitou společně prožívají nejenom osobní rodinné radosti, ale i starosti. 15. července se při zádušní mši sv. v Korouhvi loučily s tragicky zemřelou dcerou a dvěma vnoučky členky sboru Elišky Vrnákové. Především jako kamarádky a matky ji chtěly společným zpěvem a modlitbou ztlumit velkou bolest. Zasáhla je nezvratnost události o konci života a běhu času, která nutí k nasměrování pohledu na duchovní hodnoty.

Pěkný park milotického zámku hostil 7. července ženské a mužské pěvecké sbory mikroregionu Nový Dvůr. Také Marijánky se zde představily v kulturním pásmu, který čerpal z publikace „Písně ze Svatoborice-Mistřina“. Velká nad Veličkou opět nezapomněla na Marijánky a pozvala je 20. 8. do hodnotného pořadu Ozvěny Hornácka. Jde o reprezentační přehlídku národopisných společností tohoto úzkého, ale bohatého regionu, kde jsou zváni i hosté ze spřátelených obcí. Atmosféra večerního zpívání v krásném prostředí přírodním areálu Na hůrce bývá vždy mimořádně obohacující.

V letním období (14. srpna) Marijánky podpořily první ročník pěší pouti do Bzence. Pak následovalo pro většinu z nich období dovolené prožité v krásném pardubickém kraji (28. 8. – 3. 9.), které organizačně zajistilo místní Sdružení zdravotně postižených. K dobré odpočinkové

náladě patřil – jako vždy - společný zpěv účastníků poznávacího zájezdu.

Přehlídka sokolských pěveckých sborů proběhla 15. října v pěkně rekonstruované sokolovně v Boskovicích. Projev Marijánek v krojovém oblečení byl - mezi mnoha početnými pěveckými sbory - hodnocen jako autentický, bezprostřední a radostný. Měsíc listopad přinesl členkám bohaté uspokojení z návštěvy Uherského Hradiště. 16. listopadu dostaly nabídku zazpívat si v Provozní galerii jezuitských vín. Reprezentačně zrekonstruované prostory historických sklepů jim nabídly podmanivé prostředí, pěknou akustiku a výborné pochoštění.

V tomto roce dostaly zpěvačky opět výzvu k návštěvě šanovského Domova pro seniory, kde je klientkou i naše občanka paní Jana Hadačová. Marijánky přijely vlakem (22. listopadu), s krabíci koláčků a vacenovským vínkem. „Rozjařili“ důchodce, zdravotně postižené i jejich pečovatele a opět se potvrdilo, že společným zpěvem na přání se dá i „léčit“.

Měsíc prosinec Marijánkám přináší časově náročný nácvik na adventní a vánoční koncerty. Bud' vystoupí s Chrámovým sborem sv. Cecílie (vánoční zpěvy na půlnoční mši sv. a v den Božího narození) nebo spolu s mužským sborem se budou prezentovat na adventních koncertech ve Vacenovicích (11. 12.), v Chropyni (18. 11.) a na pravidelném Zpívání u vánočního stromu. 13. prosince svou účastí a zpěvem doprovodí mši sv. obětovanou za dar zdraví „své kamarádky“ paní Dany Zátopkové.

S blížícím se koncem roku chtějí Marijánky poděkovat za chvíle radosti prožité při společném zpěvu. Přejí všem občanům, aby v nastávajícím roce 2017 objevovali krásu života v umění zahrnovat druhé nejenom dary hmotnými, ale i duchovními, které pramení z čistého srdce.

Marie Šimečková, vedoucí sboru

Fleret – Farní den – Marijánky

Farní veselice

V sobotu 9. ledna připravila pastorační rada pod vedením Otce Viliama farní „plesání“.

Po zhodnocení loňské veselice se připravilo více tombolových lístků a guláše. Jednotliví členové si rozdělili „úkoly“: příprava sálu, zajištění pohoštění (zdarma koláčky, vody, víno na přípitek) a koordinace programu. K prezentaci byly přizvány „umělecké skupiny“: Flašinet, Marijanky (s hudební scénkou „Šuláková s Flerem“), mužský sbor (průřez pěvecké činnosti), dětský band z LUŠ Ratíškovice. I tentokrát byla porce chutného guláše za 40 korun a vstupné zůstalo na 50 korunách.

Bohatá tombola - věnovaná farníky a „zavedenými“ i novými sponzory byla opět bohatá. Vstupenky byly slosovatelné – o hlavní zajímavé výhry. Celý večerní program komentoval Otec Viliam a hudební část „glosoval“ muzikant Libor Mikulčík.

Farní veselice přivítala všechny věkové skupiny farníků. Poslední návštěvníci – ponejvíce z nejmladší věkové skupiny – odcházeli až v pozdních nočních hodinách. Úspěšný byl i peněžní přínos veselice, který je určen pro dokončení Farního centra.

Farní den

Členové pastorační rady spolu s duchovním správcem farnosti opět zajistili pro všechny občany na sobotu 4. června oslavu jmenného našeho kostela. Tentokrát Farní den nezahajoval - pro nedostatečný zájem - fotbalový zápas.

Vlastní program začínal v 16.00 hod. malováním na silnici před farní zahradou. Následovala hudební produkce dětského BENDU (šest hráčů z Vacenovic, šest z Ratíškovice a jeden z Milotic pod vedením učitelky J. Rybové z LŠU Ratíškovice). Skupina mladých muzikantů vytvořila dobrou náladu a výborné podmínky pro další

účinkující: Mužský pěvecký sbor z Vacenovic, Chránový sbor sv. Cecílie, CM NSP Vacenovice, dětský soubor Oskoruška a Marijanky. Jako poslední vystoupila čtyřčlenná kytarová hudební skupina SAVANA z Rohatce (zpěvem i hudebním doprovodem vypomáhal místní muzikant Libor Mikulčík). Avizovaní hosté ze Slovenska nepřijeli. Pohoštění pro účastníky Farního dne bylo opět přebohaté a počasí přálo. Prostředí novotou zářícího Farního centra, upravené prostranství pro účinkující a návštěvníky Farního dne a hudební program vytvořil obohacující přátelskou atmosféru.

Obnovení pších poutí do Bzence u příležitosti slavnosti Nanebevzetí Panny Marie

V neděli 14. srpna vyšla skupinka 13-ti vacenovských farníků na pouť do bzeneckého farního kostela zasvěcenému Janu Křtiteli. Přidal se asi stejný počet „kolařů“, vedených Otcem Viliamem. Pravidelně k Panně Marii „Bzenecké“ zajíždí vlastními auty i několik rodin.

Hned po sv. Hostýnku a Blatnické svatoantonínské hoře patřily – jako neoddělitelná součást duchovního života farnosti – i „Bzenecké púť“. I když jsou nadále tato poutnická místa občany Vacenovic vyhledávaná, upustilo se od pěšího putování, které bylo vázané na osobní projevy, závazky, přísliby.

Minulé generace matek „zaslibovali“ Panně Marii své nemocné děti a z vděčnosti za jejich uzdravení se dobrovolně zavázaly k celoživotně opakovaným návštěvám zasvěcených míst, příp. postům či jiným omezením. Na jejich odkaz navazovali i další členové jejich rodin a dodnes nebyla v některých rodinách přerušena kontinuita. (Např. paní Ludmila Mikulčíková přijala výzvu své maminky, aby každoročně děkovala sv. Antonínkovi na Blatnické hoře za jí vymodlené uzdravení).

Pěší putování do Bzence „přes Dúbravu“ – i přes malou vzdálenost 9 km – skončilo s objevem dopravních prostředků a dalších civilizačních vymožeností. Ale „dozrává čas“ přehodnocování

životních hodnot a farníci se vracejí k putování na posvátná, památná či jinak duchovní, promodlená místa.

V tomto roce se asi padesátka našich zástupců farnosti zařadila do bzeneckého průvodu (spolu s farníky okolních obcí) se svou „ověřenou“ Pannou Marií (zajistila pí Mikulčíková). Čtyři vacenovská krojovaná děvčátka (T. Leskovanová, J. Křížková, B. Půčková, V. Blahová) byla vyznamenána nesením sochy (na vyzdobených nosítkách) od zámku, přes náměstí až ke kostelu za doprovodu dechové hudby a při zpěvu mariánských písní. Slavnostní mše sv. (v 10.30 hod.) byla sloužena velehradským P. Šimou, naším Otcem Viliamem a ostatními duch. správci přílehlých farností v prostředí kostelního parku. Vytvořilo se společenství věřících, které spojovala vděčnost za Boží požehnání a radost ze života v míru.

Putování k Panně Marii Bzenecké (iniciované Mgr. P. V. Gavulou) je radostnou výzvou především pro naši mládež, členy mladých rodin, aby navázali na farní tradice a duchovní dědictví. Ti, kteří doputují pěšky, sice pocítí nějakou fyzickou zátěž, ale zároveň získají i duchovní odměnu v pocitu radosti, kterou jim „dobrovolná oběť“ přinese. Překonáním překážek se posiluje odvaha, důvěra v sebe. Zároveň roste víra, naděje, láska, která dokáže zaplnit duchovní prázdnotu.

Návštěva slovenských bohoslovců 7. – 9. října

Otec Viliam zprostředkoval návštěvu studentů košického semináře sv. Karla Boromejského, při příležitosti pravidelného setkávání bohoslovců Čech, Moravy a Slovenska na Velehradě.

Současným rektorem je P. Štefan Novotný (vrstevník a přítel Otce Viliama ze studií košického semináře), který do naší farnosti „přivezl“ 35 bohoslovců z prvního až pátého ročníku. Studenti bohosloví byli „přiděleni“ (v pátek 7. října po mši sv. v 18.30 hod.)

do předem ohlášených rodin. Vesměs po dvojicích byli ubytováni v našich rodinách, které jim nabídly – po denním velehradském programu - pohoštění, které končilo nedělním obědem.

Otec Viliam zorganizoval v našem FC sobotní „seznamovací večer“, při kterém se bohoslovci se svými hostiteli „skamarádili“ při skleničce vína, při bohatém pohoštění (připraveném ženami farnosti) a zpěvu.

Obě nedělní mše svaté byly „posvěceny“ přímou účastí velkého počtu nových následovníků Krista, ze kterých vyzařovala sdílená radost i síla z nastoupené cesty vedoucí ke kněžství. Slavnostní bohoslužby byly doprovázeny zpěvem jejich početného chrámového sboru, který hluboce zapůsobil svou čistotou a vznešenou jednodušeстью. Ještě před odchodem na nedělní oběd si bohoslovci

vesele zazpívali při harmonice před kostelem a nakažlivě šířili radost ze života.

Obohacení ze vzájemného poznání bylo na obou stranách. Malé dárky pro potěšení, CD nahrávka chrámového sboru pro každou rodinu a přísliby modliteb za pokojné prožívání životních vztahů posílily přátelské společenství ve víře.

Marie Šimečková

Mladí hasiči SDH Vacenovice

I v letošním roce se naše SDH intenzivně věnovalo práci s malými hasiči. Sezóna malých hasičů se skládá z 11 závodů zařazených do seriálu Velká cena malých hasičů. Vrcholným závodem sezóny je okresní kolo celostátní hry Plamen, pro jehož pořádání je každoročně vybrán areál místního SDH pro jeho nadstandartní parametry. Naši malí hasiči tak mohou pravidelně při hře Plamen využívat domácího prostředí.

V sezóně 2016 naše SDH reprezentovalo družstvo mladších žáků a družstvo starších žáků. SDH tedy pracovalo cirká s 20 dětmi. Mladší žáci v této sezóně skončili 4x na 3. místě, 1x přivezli bramborovou medaili za 4. místo a 1x skončili na 5. místě. V celkovém pořadí Velké ceny skončili na pěkném 4. místě z rekordních 33. týmů. V okresním kole hry Plamen skončili také na 3. místě a od roku 2013 neopustili medailovou pozici na tomto prestižním závodě. Starší žáci letos podruhé zasáhli do všech závodů Velké ceny. Letos se jim již podařilo dosáhnout na medailové pozice, 1x skončili na 1. místě a 1x na 2. místě, dále 1x na 4. místě, 1x na 5. místě a 1x na 6. místě. Celkově tak vybojovali ve Velké ceně krásné 5. místo z 23 týmů.

Letos poprvé v novodobé historii mladých hasičů se na okresním kole v požárnímu sportu postavila na start Andrea Šimonová, reprezentující SDH Vacenovice v kategorii starší dorostenky – jednotlivci.

I když trénovala intenzivně zhruba měsíc, dokázala okresní kolo vyhrát a postoupit do krajského kola. Zde se projevila nezkušenost a nervozita a obsadila 9. místo. Mladí hasiči však nejsou jen soutěže, je to také zábava. Po každé soutěžní sezóně pořádáme pro děti a rodiče rozloučení se sezónou, kde dětské šampaňské teče

Mladí hasiči Okresní kolo 2016

Mladí hasiči Rohatec 2016

proudem, je zde také občerstvení jak pro děti, tak i pro rodiče. O letních prázdninách jsme pro naše malé hasiče připravili tábor, jehož součástí byly výlety po okolí, dále celotáborová hra na téma Z pohádky do pohádky, různé soutěže a hry. Dále jsme pořádali Drakiádu, která byla letos potřeťí i pro širokou veřejnost. V prosinci pak s dětmi jedeme na výlet do krytého bazénu. Ani v zimním období na malé hasiče nezapomínáme a jedenkrát týdně trávíme dvě hodiny v tělocvičně v Miloticích, kde trénujeme, ale i hrajeme různé pohybové hry.

SDH Vacenovice mezi sebe rádo přijme nové zájemce o tento kroužek, který je pro všechny mládežnické kategorie počínaje přípravkou, přes žákovské kategorie až po dorostenecký věk.

Přejeme všem mladým hasičům, jejich rodičům a kamarádům hezké prožití vánočních svátků, hodně dárků pod stromeček a mnoho zdraví a úspěchů v novém roce.

Pavel Bábík

Mladí hasiči Místní soutěž 2016

Sbor dobrovolných hasičů Vacenovice

SDH Vacenovice patří k tradičním občanským spolkům v naší obci. I v roce 2016 jsme se snažili přispět „svou troškou do mlýna“ a přispět ke zpestření života v naší obci. Kromě toho, že se již od měsíce dubna pravidelně připravují na svou další sezónu všichni mládežnická družstva SDH Vacenovice, začalo SDH v květnu i svou pořadatelskou činnost, kde spolu s Okresním sdružením hasičů pořádalo Okresní kolo HRY PLAMEN, které se zúčastnilo cca 550 malých hasičů a také okresní kolo v požárním sportu dorostu a dospělých. Ke dni dětí jsme uspořádali tradiční Dětský den, jehož součástí je Pohádkový les pořádaný MŠ Vacenovice, kdy tato akce nás potěšila pěknou návštěvností. I letos v červenci se konal populární „Bierfest Vacenovice 2016“, kde se čepovalo více jak 20 druhů pív. Letos byla novinkou piva až z Velké Británie, která tam vaří naši krajané. Pro návštěvníky Bierfestu, kterých letos bylo téměř 900, byly připraveny různé soutěže, zábavu obstaraly dvě rockové kapely, nachystáno bylo bohaté občerstvení. Již v těchto zimních měsících připravujeme program „Bierfest Vacenovice 2017“. V září jsme pak uspořádali XXXIX. ročník MEMORIÁLU MIKULÁŠE

BÁBÍKA, kterého se zúčastnilo cca 30 družstev ze širokého okolí.

Z uvedeného je zřejmé, že činnost sboru je bohatá. Samostatnou kapitolou je pak práce s mládeží, viz výše uvedený článek.

Příprava a zajištění výše uvedených akcí, ke kterým je nutné přičíst přípravu a údržbu hasičského areálu, je náročná, přesto jsme odhodláni v činnosti i nadále pokračovat. Již několik let bychom zajištění daných akcí bez pomoci našich příznivců a pomocníků mimo SDH jen stěží zvládali. Těmto lidem bychom chtěli touto formou ještě jedenkrát poděkovat. Bez nich by to opravdu nešlo.

V budoucnu bychom rádi uvítali nové zájemce o činnost SDH. Touto cestou bychom také chtěli poděkovat našim sponzorům a partnerům, jejichž přízně a pochopení si vážíme. Více se o naší činnosti dozvíte na internetových stránkách www.sdhvacenovice.cz.

Výbor SDH Vacenovice přeje svým členům, jejich rodinným příslušníkům, příznivcům, sponzorům a spoluobčanům klidné prožití vánočních svátků, pohodový závěr letošního roku a mnoho štěstí, zdraví a rodinné pohody v novém roce 2017.

Pavel Bábík

KVASACO Vacenovice- futsal

Ve futsalové sezóně 2015/2016 se do soutěže přihlásil malý počet zájemců a z tohoto důvodu se soutěž neuskutečnila. Bohužel stejná situace z loňského roku se opakovala i letos, a proto byla sezóna 2016/2017 rovněž zrušena. Náš celek se tak ve volném roce zúčastnil lednového turnaje v Hustopečích, tradičně pak v červenci pořádá stále oblíbený Letocha cup a na závěr roku se zúčastníme dvoudenního futsalového turnaje 10. - 11. prosince v Hluku.

Futsalový turnaj Hustopeče

Ve dnech 16. - 17. ledna se konal ve sportovní hale v Hustopečích již 16. - tý ročník tradičního futsalového turnaje. Turnaje se zúčastnilo celkem 24 celků z břeclavska, brněnska a třebíčska. Náš celek obsadil ve velmi silné konkurenci skvělé, ač nepopulární čtvrté místo po těchto výsledcích:

KVASACO Vacenovice - Avanti Savci 2:1 (R. Příkazský, M. Voříšek)

KVASACO Vacenovice - Biberunt Porkos 1:2 (J. Prajka.)

KVASACO Vacenovice - Bosňácký bob 3:0 (R. Procházka, P. Grufík, M. Voříšek)

KVASACO Vacenovice - Dream team 5:2 (4x T. Pospíš, J. Prajka.)

KVASACO Vacenovice - Chleba s máslem 0:0 5:6p

Souboj o třetí místo

KVASACO Vacenovice - B 52 1 - 4 (T. Pospíš)

Náplastí tak mohla být alespoň trofej pro nejlepšího brankáře turnaje, kterou obdržel náš brankář M. Jašík.

Letocha Cup 2016

Čtrnáctý ročník turnaje se konal z důvodu malého počtu přihlášených mužstev pouze jeden den, a to 2. 7. 2016. Celkově se zúčastnilo oproti šestnácti přihlášeným pouze 15 mužstev, z toho dvě ze Slovenska - Hyjeny a Bufet Podvysoká a z Anglie přijel celek FC Byron Pub.

Celkovým vítězem turnaje se stalo mužstvo Hyjeny, když ve finále porazilo celek Hodonín „91“, a to 2:1. O třetí místo si to rozdali v penaltovém rozstřelu All Stars proti celku Kapacity. Úspěšnější byl nakonec několikanásobný vítěz turnaje Kapacity poměrem 4:5.

Nejlepším střelcem turnaje se stal s 9 - ti brankami Ondřej Šebes-
ta z mužstva Kanonýři. Nejlepším brankářem byl vyhlášen brankář
Martin Vacula z celku Hyjny. Cenu fotbalové dovednosti za největ-
ší počet hlaviček získal Martin Bartal (Hyjny) za celkem 59 hlavi-
ček. Cenu za nejrychleji vypitý tuplák opět obdržel nedostizitelný
Jan Školař (1. FC Lesná) za čas 6,6 s. Cenu pana Jašíka za nejpo-

zoruhodnější výkon na turnaji si zasloužilo mužstvo FC Byron Pub
za úctyhodný výkon dorazit na turnaj dodávkou až z Anglie.

Futsalový oddíl by chtěl touto cestou poděkovat Obci Vacenovi-
ce, sponzorům a všem jeho příznivcům, kteří ho podporují v jeho
činnosti a popřát jim mnoho štěstí, pohody a úspěchů v roce 2017.
předseda klubu Ing. Radek Procházka

KVASACO Vacenovice Hustopeče 2016

Hyjny – vítěz Letocha Cup 2016

Sportovní klub Vacenovice

Oddíl kopané

Po krátké letní přestávce, ve které se
nám podařilo vhodně doplnit kádr hráčů
o navrátilce Špačka Ondřeje, Mírovského
Ludka, Petruchu Tomáše a Hrobaře Milana
z Domanína, byl začátkem srpna zahájen
nový ročník 2016/17. Do soutěží byla při-
hlášena následovně mužstva: muži A 1.

B třída, muži B po zrušení 4.tříd byli zařa-
zeni do 3.třídy skupiny A, dorost do OP, starší žáci do OP přípravky
starší i mladší do okresních soutěží.

Výsledky, kterých dosáhla naše družstva po podzimní části:

1.B. třída skupina C

1.	Milotice	13	10	2	1	32:10	32
2.	Kněždub	13	9	0	4	34:17	27
3.	Uhřetice	13	8	1	4	27:14	25
4.	Vacenovice	13	7	4	2	24:17	25
5.	Hroznová Lhota	13	7	3	3	31:17	24
6.	Charvátská N. V.	13	7	2	4	22:19	23
7.	RAFK	13	6	2	5	34:27	20
8.	Nikolčice	13	4	2	7	25:32	14
9.	Sokol Křepice	13	4	2	7	18:27	14
10.	Mikulov	13	4	1	8	23:36	13
11.	Podivín	13	4	0	9	17:30	12
12.	Žarošice	13	3	2	8	17:28	11
13.	Strážnice	13	3	2	8	18:31	11
14.	Hovorany	13	3	1	9	13:30	10

Ke 13-ti utkáním nastoupilo 23 hráčů. Na 24 gólech se podílelo 9
hráčů (5 Rehák, 4 Petrucha, 4 Knotek, 3 Špaček, 2 Sladký, 2 Grufík
P., 2 Chváta L., Rupec, Mírovský)

Realizační tým: trenér: Bezouška Petr, asistent: Hanák Josef
Vedoucí: Kašík Přemysl, masér: Konečný Petr

III.A muži

1	FK Šardice	12	12	0	0	56:7	36
2	Podl. Prušánky	12	9	1	2	52:17	28
3	Sokol Vlkoš	12	7	2	3	39:17	23
4	Mor. Násedlovice	12	7	2	3	28:19	23
5	FC Čejkovice	12	6	1	5	18:14	19
6	Baník Mikulčice B	12	6	1	5	25:33	19
7	NESYT Hodonín	12	5	1	6	21:29	16
8	FK Milotice B	12	4	3	5	26:35	15
9	Slavoj Rohatec B	12	4	1	7	21:32	13
10	SK Vacenovice B	12	2	3	7	10:34	9
11	Baník Lužice	12	1	1	10	12:46	4
12	SK Čejč	12	0	2	10	6:31	2

Ve 12-ti utkáních nastoupilo celkem 29 hráčů. Na 10-ti gólech se
podílelo 5 hráčů (4 Kordula, 3 Nešpor, Procházka, Ingr, Milěř)

Realizační tým: trenér: Hanák Josef
Vedoucí: Synek Martin, masér: Krist Petr

OP dorost

1	Baník Lužice	11	10	1	0	38:10	31
2	Sokol Dambořice	10	7	1	2	36:7	22
3	Sokol Lipov	11	7	0	4	37:23	21
4	KEN Veselí-Vnorovy	11	6	0	5	35:22	18
5	Starý Poddvorov	11	5	2	4	34:21	17
6	FKM Morava	11	5	1	5	37:33	16
7	TJ Jiskra Strážnice	10	5	1	4	19:26	16
8	FC Mor. Písek	11	4	2	5	29:20	14
9	SK Vacenovice	11	4	0	7	20:36	12
10	SK Kostelec	11	1	0	10	5:48	3
11	FC Čejkovice	10	1	0	9	5:49	3

K 11-ti utkáním nastoupilo 19 hráčů. Na 20-ti brankách se podílelo 9 hráčů (5 Straňák, 3 Herzán, 3 Leskovan T., 2 Batěk, 2 Harca, 2 Milěř, Krist, Bábíček, Lisý).

Realizační tým: trenér: Bábíček René, asistenti: Bábíček Radim, Kordula Aleš

Vedoucí: Macháček Michal

OP st. žáci sk. B

1	Sokol Hr. Lhota	11	10	1	0	107:8	31
2	Jiskra Strážnice	11	9	1	1	138:18	28
3	Vracov-Vlkoš	11	8	1	2	67:11	25
4	SK Vacenovice	11	7	0	4	39:17	21
5	FC Veselí B	11	6	2	3	49:27	20
6	Agro Vnorovy	11	5	0	6	32:35	15
7	Slovan Bzenec B	11	5	0	6	34:44	15
8	Ježov-Žeravice	11	4	1	6	21:49	13
9	SK Svatobořice	11	4	0	7	41:43	12
10	Sokol Lipov	11	4	0	7	27:60	12
11	Sokol Kněždub	11	1	0	10	21:114	3
12	FK Milotice	11	0	0	11	7:157	0

V 11-ti zápasech nastoupilo 13 hráčů. Na 39 brankách se podílelo 9 hráčů (14 Plášek, 8 Šural, 6 Bábíček, 5 Profota, Blaha, Krša, Uříčář, Leskovan Š., Příkaský, vlastní)

Realizační tým: Uhříčář Libor, Plášek Martin, Krša Ladislav

A mužstvo SK Vacenovice

OS starší přípravka

1	Morava	10	9	1	0	160:44	28
2	Ždánice	10	9	1	0	117:23	28
3	Vacenovice	10	5	1	4	52:50	16
4	Bukovany	10	5	1	4	75:83	16
5	Kyjov B	9	5	0	4	61:46	15
6	Dambořice	9	5	0	4	63:66	15
7	Čejč	10	5	0	5	47:86	15
8	Hovorany	10	3	1	6	42:67	10
9	Strážovice-Sobůlky	9	3	0	6	55:84	9
10	Lovčice	9	1	1	7	54:93	4
11	Kostelec	10	0	0	10	23:107	0

V 10-ti zápasech se vystřídalo 19 hráčů. Na 52 brankách se podílelo 8 hráčů (14 Belka, 11 Kubík M., 11 Kubík D., 9 Koudela, 4 Šimeček Matouš, Kubík T., Zdařilová, Zdařil)

OS mladší přípravka

1	Vacenovice	10	9	1	0	119:29	28
2	Svatobořice	9	8	1	0	94:31	25
3	Morava B	10	6	1	3	80:52	19
4	Šardice	9	6	0	3	91:43	18
5	Ždánice	10	5	0	5	89:62	15
6	Čejč	10	5	0	5	72:74	15
7	Dambořice	9	4	0	5	75:68	12
8	Uhřice	10	4	0	6	61:54	12
9	Kyjov B	9	3	0	6	67:100	9
10	Mirava B	10	1	0	9	45:143	3
11	Kostelec	10	0	1	9	34:171	1

V 10-ti zápasech nastoupilo 13 hráčů. Na 119 brankách se podílelo 11 hráčů (23 Koudela, 19 Gasnárek, 19 Zdařil, 15 Kubík T., 13 Grufík, 9 Zapletal, 9 Slezar, 5 Rupcová, 4 Eliáš, 2 Novák, Koplík).

Realizační tým pro obě přípravy: trenér: Mírovský Luděk, as. Ruppec Michal

Vedoucí: Koudelová Marcela, Zdařilová Petra

V oblasti údržby byla zakoupena a zabudovaná nová časomíra a provedena modernizace ozvučení stadionu. Byla provedena oprava střechy, výměna okna a dveří a oprava venkovní omítky na místnosti prodeje vstupenek, dále byla provedena obnova nátěrů vstupní brány a zábradlí kolem hlavního hřiště.

Plán zimní přípravy

Program přípravy na jarní část mistrovských utkání byl po dohodě s trenéry jednotlivých mužstev organizován následně. Zimního turnaje se neúčastníme, požadavky 4 přípravných utkání pro A mužstvo, 2 utkání pro B mužstvo mužů. Plánujeme

i soustředění mužů A. Žákovské družstvo se účastní halové ligy v Lužicích a družstvo starší a mladší přípravky turnajů v rámci OHL. Mládežnická družstva mají zajištěnou tělocvičnu v ZŠ v Miloticích. Připravujeme i ples sportovců 4. 2. 2017, k dobré zábavě bude hrát Zlínská kapela Show band.

datum	čas	družstvo	akce	místo
so 10.12	8:00	ml.přípravka	OHL (Prušánky)	hala Lužice
so 7.1.		st.žáci	OHL	hala Lužice
út 10.1.		muži A+B	zahájení přípr.	stadion Vacenovice
so 14.1.	8:00	ml.přípravka	OHL(Mutěnice)	ZŠ Mutěnice
so 21.1.		st.žáci	OHL	hala Lužice
so 21.1.		st.přípravka	OHL(Mutěnice)	ZŠ Mutěnice
so 28.1.	8:00	ml.přípravka	OHL(Hodonín B)	Želva Dubňany
so 28.1.		st.přípravka	OHL(Vacenovice)	ZŠ D.Bojanovice
so 4.2.		ml.přípravka	OHL(Vacenovice)	ZŠ D.Bojanovice
so 4.2.		st.přípravka	OHL(Rohatec)	ZŠ Rohatec
so 4.2.		st.žáci	OHL	hala Lužice
so 4.2.	20:00		sportovní ples	hospoda u Letochů
ne 12.2.	15:00	st.přípravka	OHL(Čejč)	hala Lužice
ne 12.2		ml.přípravka	turnaj (Břeclav)	sport.hala Valtice
st 15.2.		muži A	soustředění	Luhačovice
so 18.2.		ml.přípravka	OHL(Čejkovice)	ZŠ Mutěnice
so 18.2.		st.žáci	OHL	hala Lužice
ne 19.2.		st.přípravka	OHL(Hodonín B)	Želva Dubňany
so 25.2.	13:00	muži A	Rybky	stadion Vacenovice
ne 26.2.	8:00	ml.přípravka	OHL(Lužice)	hala Lužice
ne 26.2.	14:00	st.přípravka	OHL(Prušánky)	hala Lužice
so 4.3.		st.žáci	finále OHL	hala Lužice
so 4.3.	14:00	muži A	Sobůlky	stadion Vacenovice
so 11.3.	14:00	muži A	Vracov	stadion Vacenovice
so 18.3.	14:00	muži A	Břeclav B	stadion Vacenovice
ne 19.3.	14:00	muži B	Radějov	stadion Vacenovice
ne 26.3.		st.ml.přípravky	finále OHL	Teza Hodonín
ne 26.3.	15:00	muži B	Petrov	stadion Vacenovice

Možné změny budou průběžně zveřejněny prostřednictvím obecního informačního kanálu a naší web stránky.

Mistrovská utkání budou zahájena následovně:

A- muži 25. 3. 2017 v Rajhradě

B- muži 2. 4. 2017 ve Vlkoši

Dorost 2. 4. 2017 doma s Lužicemi

Žáci 2. 4. 2017 ve Vracově

Výbor SK Vacenovice děkuje všem příznivcům, kteří se v průběhu roku 2016 podíleli při zabezpečení chodu a činnosti klubu, buď finanční, materiální pomocí nebo přiložili ruce při budování, provádění oprav a údržbě v prostorách stadionu. Věříme, že věrní a nápomocní zůstanete i v nadcházejícím období.

Přejeme všem hodně elánu a ochoty při další možné vzájemné spolupráci. Ať společnými silami vytvoříme prostředí pro naše spoluobčany, kteří ho budou rádi navštěvovat a hlavně, kde by měli možnost svou pohybovou aktivitu provozovat.

Závěrem výbor SK Vacenovice děkuje všem, kteří svůj volný čas věnují práci při řízení nebo výchově mladých sportovců, jsou nápomocní při zabezpečování sportovního života v naší obci a zejména všem sponzorům: Obci Vacenovice, firmě Anticoro Bábík Josef s.r.o., drobným podnikatelům a živnostníkům za dary poskytnuté v průběhu roku na zabezpečení chodu klubu a činnosti v něm.

Do Nového roku 2017 přejeme všem příznivcům vacenovického sportu hodně zdraví, pracovních úspěchů a štěstí v osobním životě.

*Sekretář Sportovního klubu Vacenovice, z.s.
Steinhübel Marián*

Vážení přátelé,
dovolte, abych vám poděkovala za přízeň při senátních volbách, kde jsem jako kandidátka za ODS, i přes prohru, obdržela více jak 12%, a to je 3 959 voličských hlasů. Ve Vacenovicích jsem získala přes 70% hlasů. Velmi vám děkuji, vážím si toho, že jste mě podrželi. Ve volbách do krajských zastupitelstev jsem díky vám získala 538 preferenčních hlasů. Vašich hlasů si velmi vážím

a beru je jako odměnu za mou dosavadní práci a zároveň jako závazek, motivaci a velkou výzvu pro další roky. Slibuji, že nepolevím a budu se i nadále podílet na správě věcí veřejných jak nejlépe budu umět v duchu hodnot a myšlenek pravice, v duchu fair play tak, aby se vám v našem kraji dařilo a líbilo.

Ještě si ale dovolím k volbám jednu poznámku. Chodte k volbám, protože nezajímat se o politiku je nesmysl. Vždy se vás každé vládní, parlamentní, politické, ale i obecní rozhodnutí týká a to ať už více či méně. Líbí se mi myšlenka britského politika a zakladatele konzervatismu Edmunda Burkeho:

Nikdo nedělá větší chybu než ten, kdo nedělá nic v domněnku, že to málo, co udělat může, nemá smysl.

Jana Bačíková, starostka

Vážení občané Vacenovic,
dovolte mi, abych Vám ze srdce poděkovala za Vaši přízeň a hlasy v senátních volbách. Velmi si vážím Vaši důvěry.

Chtěla bych Vám popřát krásné prožití svátků vánočních, hodně zdraví, lásky a Božího požehnání v novém roce.

*Ing. Bc. Anna Hubáčková
senátorka za Hodonínsko*

Program mikroregionu na rok 2017

- 8. 4. Otevírání konírny sezóna 2017
- 25. 8. SENIORDANCE v Ratíškovcích
- 23. 9. Burčákové putování
- 24. 9. Trh produktů v Miloticích
- 28. 10. Drakiáda
- 31. 12. Silvestrovský pochod do Ratíškovic

OÚ opět vyhlašuje vánoční soutěž o nejkrásněji vyzdobený dům.

Deset majitelů nejhezčích domů
obdrží láhev sektu.

Obec Vacenovice vás srdečně
zve na

O B E C N Í

DISCO PLES

VE STYLU HOLLYWOODU

v sobotu 21. ledna 2017 od 20.00 h
v Kulturním domě a sále Hospody U Letochů

K tanci a poslechu bude hrát DJ BLECHA ★ Fantazii se meze nekladou

Vstupné 150 Kč, předprodej 100 Kč

Mikroregion Nový Dvůr a hostitelská obec Vlkůš
zve všechny své občany na tradiční
SILVESTROVSKÝ POCHOD

„S MUZIKÁLEM JDEM NA SILVESTRA VLKOŠEM“

31. 12. 2016 od 10:00
**AREÁL SOKOLOVNY
VLKOŠ**

KLEOPATRA

NOVÝ
DVŮR
mikroregion

VSTUPNÉ
50,- ÚČASTNÍCI POCHODU
150,- NA MÍSTĚ

Vacenovice mají téma muzikál Kleopatra. Sraz v 8.00 h před OÚ Vacenovice.
V prodeji budou vavříňové členky za 50 Kč.

Třídít má smysl, třídíme i hliník!

Zhruba 60–70 kusů plechovek od piva a jiných nápojů je 1 kg hliníku. Za ten může naše škola dostat od 12 Kč/kg. Třídíme a podpoříme tímto naši školu! Peníze za sběr budou sloužit k financování různých aktivit školy. Děti mohou nosit sešlápnuté plechovky do školy, je tam na ně připraven kontejner.

Proč recyklovat nápojové plechovky?

95% Ve srovnání s primární těžbou a tavením je recyklace hliníkových nápojových plechovek mnohem méně energeticky náročná. Recyklace hliníku vyžaduje pouze 5 % energie a produkuje pouze 5 % z emisí CO₂ ve srovnání s primární výrobou!

recyklace nápojových plechovek šetří energii a surovinové zdroje!

100 % Každá vyseperovaná hliníková plechovka může být plně recyklována ze 100% a to znovu a znovu. Proto nevzniká absolutně žádný odpad!

6 týdnů Plechovka je schopna uskutečnit celý recyklační proces a vrátit se plná na pulty obchodů pouze za šest týdnů.

hmm...!" Tato plechovka má perfektní tvar a hmotnost. Zdá se, že se jedná o ideální přepravní obal na párty!

47 % Hliníková plechovka má nízkou hmotnost – je o 47 % lehčí ve srovnání s rokem 1983. To znamená, že s použitím stejného množství hliníku můžeme dnes vyrobit téměř 2 plechovky a uspořit surovinové zdroje a CO₂.

1 kg Jediný kg recyklovaného hliníku uspoří 8 kg bauxitu, 4 kg chemikálií a 14 kWh elektriny.

nekonečná smyčka Hliník má unikátní recyklační vlastnosti – je to hodnotný kov, který může být recyklován v nekonečné smyčce bez jakékoliv ztráty kvality!

prostě to udělej!

úspora energie

Recyklace 1 hliníkové plechovky uspoří dostatek energie k zajištění:

- ... provozu počítače až na 3 hodiny
- ... provozu ledničky až na 1 hodinu
- ... až 3 x uvařit vodu v konvici.

Recyklací 4 hliníkových plechovek můžeme provozovat myčku nádobí až na 1 hodinu nebo až 8 hodin používat elektrickou deku.

snížení produkce odpadů

péče o naše surovinové zdroje

prostě to udělej!
...běž a odlož plechovku do příslušné žluté nádoby

Recyklace nápojových plechovek

vypít!

zmačkat!

sbírat a třídít!

www.napojovaplechovka.info

www.napojovaplechovka.info

Nemusíme potkávat plechovky v lese a v obci – zužitkujme je a podpoříme naše děti!

☺ Má to smysl! ☺

Představujeme naši novou službu pro občany a návštěvníky naší obce.

Chcete být informováni o aktualitách z našeho webu? Chcete mít k dispozici důležité informace z obce ve vašem chytrém telefonu?

Právě pro vás je určena naše nová mobilní aplikace – V OBRAZE.

Aplikace vám přináší přehled aktualit z webu naší obce, upozorní vás na nově vložené zprávy, dozvíte se včas o pořádaných akcích, můžete si prohlédnout fotografie nebo dokumenty vyvěšené na úřední desce.

Co lze sledovat?

- kulturní a sportovní akce
- fotogalerie
- aktuality
- úřední desku

Co je potřeba k jejímu stažení?

- mít chytrý telefon s operačním systémem Android či iOS
- přístup na internet
- místo v úložišti telefonu cca 13 MB

Jaro na salaši

Obecní ples ve stylu Safari

Olympiáda Rio de Nový Dvůr – zlatá medaile pro Vacenovice

Mikroregion – hry základních škol

Seniordance v Miloticích

Mladá CM Oskoruška

Návštěva paní Dany Zátokové ve Vojenské nemocnici v Praze

Včelařiči

